

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 24	Utgitt 24 juni	1936
--------	----------------	------

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

30 mai.

Ved kongelig resolusjon av 24 april 1936 er det i medhold av § 16 i lov av 14 juli 1894 med tilleggslover om foranstaltninger mot smittsomme husdyrsykdommer bestemt at smittsom hønselammelse herefter skal henføres under bestemmelsen i den nevnte lovs kapitel 3 om mildere smittsomme sykdommer. I medhold av samme lovs § 15 fastsettes herved følgende almindelige bestemmelser for smittsom hønselammelse:

§ 1. Så snart det er grunn til å anta at det forekommer smittsom hønselammelse blandt høns, påligger det eieren eller den som på hans vegne fører tilsyn med dyrene å melde forholdet til veterinær, politimester eller lensmann.

§ 2. Når smittsom hønselammelse er konstatert innen en hønsebestand, anses hele bestanden som smittet, uansett om det enkelte dyr ikke bevislig er angrepet av sykdommen. Bestanden anses som smittet inntil den frigis av veterinærmyndighetene.

§ 3. Smittet bestand skal holdes innhegnet således at dyr fra den ikke kan komme i berøring med dyr fra frisk bestand.

§ 4. Det er forbudt å føre levende høns — herunder kyllinger — slaktede dyr, slakteavfall samt hønsegjødssel fra smittet bestand bort fra eiendommen.

(Efter konferanse med vedkommende veterinær, kan det dog under visse omstendigheter tillates å selge ribbede slakt av friske dyr såfremt innvollene er uttatt og hode og ben avhugget.)

§ 5. Det er forbudt å selge eller på annen måte avhende rugeegg stammende fra smittet bestand eller å anvende egg fra sådan bestand til rugning.

Syke høns som dør eller drepes på grunn av smittsom hønselammelse skal straks tilintetgjøres ved brenning eller nedgraves tilstrekkelig dypt.

§ 6. Overtredelse av disse bestemmelser er belagt med straff.

§ 7. Ovenstående bestemmelser trer i kraft straks.

12 juni. **Skriv frå Landbruksdepartementet.**

I samhøve med §§ 3, 4 og 8 i lov frå 29 juni 1934 um brigde i millombils lov frå 6 juni 1930 og 24 juni 1931 til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror har departementet fastsett:

Avgifta på umsetnaden av sauekjøtt i tida frå og med 1 juli 1936 til og med 30 juni 1937 vert å betala og krevja inn etter same reglar som fastsett i skriv frå Landbruksdepartementet dagsett 13 juli 1934.

12 juni. **Skrivelse fra Landbruksdepartementet.**

I medhold av §§ 3 og 5 i lov av 29 juni 1934 um brigde i millombils lov av 6 juni 1930 og 24 juni 1931 til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror og kongelig resolusjon av 12 juni 1936, er Østlandets Melkesentral, Telemark Melkesentral, Aust-Agder Melkesentral, Vest-Agder Melkesentral, Vestlandske Mjølkesentral, Møre Mjølkesentral, Trøndelag Melkesentral og Nord-Norges Melkesentral be- myndiget til å kreve op utjevningsavgift på melk hos ikke-medlemmer i tiden fra og med 1 juli 1936 til og med 30 juni 1937.

Avgiften opkreves overensstemmende med de av Landbruksdepartementet i skrivelse av 22 desember 1934 fastsatte bestemmelser.

For direkteleverandørene er fastsatt særskilte avgifter ved departementets skrivelser av 11 januar og 9 juli 1935 samt 8 mai 1936.

Departementet tar dog forbehold om rett til endring i reglene om avgiftenes størrelse samt for opkrevingen av disse. Likeså forbeholder departementet sig rett til å stanse opkrevingen av utjevningsavgift innen en sentrals distrikt, dersom det måtte vise sig at den ikke lenger oppfyller det av loven opstillede krav om medlemstilslutningen.

12 juni. **Skriv frå Landbruksdepartementet.**

I medhald av lov av 2 juni 1933 um freding av ferskvassfisk, jfr. kongeleg resolusjon av s. d., hev Landbruksdepartementet under 12 juni 1936 fastsett desse fiske- reglar for delar av Etne herad, Hordaland fylke:

1. I Holmevatn, Furrevatn, søre og nore Kattetjønn og i Lysevatn til grensa mot Vikedal herad og i elvi som renn frå Lysevatn skal alt fiske vera forbode i tidi frå og med 15 august til og med 31 oktober.

2. I dei nemnde vatn og i elvar og bekker, som renn til eller frå desse vatn, skal det til kvar tid vera forbode å nytta:

a. Oter eller liknande reidskap.

- b. Lyster eller annor med spiss eller krok tillaga reidskap 12 juni. som ikkje er rekna på å verta slukt av fisken.
- c. Fiskemåtor som krev bruk av eldsljos eller anna kunstig ljøs.
- d. Bundne reidskap med minder maskevidd enn 45 mm millom knutane mælt frå midtpunktet på knutane når reidskapen er våt. Herifrå er undanteke hâv som hjelpe-reidskap ved anna fiske.

3. Inkje fiskereidskap må setjast ut soleis at det sperrar meir enn halve bekke- eller elvebreddi ved vanleg vassmål um sumaren.

4. Brot på desse reglar vert straffa.

5. Desse reglar gjeld frå og med 15 august 1936 og til vidare.

Skriv frå Landbruksdepartementet.

12 juni.

I medhald av lov av 2 juni 1933 um freding av fersk-vassfisk, jfr. kongeleg resolusjon av s. d., hev Landbruks-departementet under 12 juni 1936 fastsett desse fiske-reglar for Bjørnedalsvatnet, Skaretjønne, Kvednavatnet og Grasdalsvatnet i Meland, for Rydlandsvatnet i Herdla herad og for Storevatnet i Meland og Herdla herader, Hordaland fylke:

1. Det skal til kvar tid til fangst av fisk vera forbode å bruka lyster eller anna med odd (spiss) eller krok forsynt reidskap som ikkje er erkna på å verta slukt av fisken.

2. Alt fiske med bunden reidskap er forbode i tidi frå og med 1 september til og med 14 november.

3. Elvar og bekker som renn til eller frå dei nemnde vatn og som det gjeng aure i, er fredlyst på same måten og for same tidsrom som vatni.

4. Brot på desse reglar vert straffa.

5. Desse reglar gjeld frå og med 1 september 1936 og til utgangen av året 1940.

Skrivelse fra Socialdepartementet.

13 juni.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 med enkelte redaksjonelle endringer Larvik bystyres beslutning i møte 28 mai d. å. om forandring i § 1 i den gjeldende vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder.

Vedtekten gjelder inntil videre fra og med 1 juli d. å.

Efter forandringen lyder § 1 således:

§ 1. Utsalgssteder for varer skal med nedennevnte undtagelser på hverdager holdes lukket fra kl. 18 til kl. 8.

13 juni. I tiden fra og med 1 juli til og med 15 august lukkes kl. 17. På fredager kan dog holdes åpent til kl. 18. Melkeutsalg kan holdes åpne til kl. 18.

På dager før søn- og helligdager samt dagen før 1 og 17 mai kan holdes åpent til kl. 19.

I tiden fra og med 15 til og med 23 desember kan der holdes åpent til kl. 20.

1 og 17 mai holdes helt lukket.

St. Hansdag lukkes kl. 13 og jul-, påske-, pinse- og nyttårsaften kl. 16.

13 juni. **Skrivelse** fra Socialdepartementet.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 med enkelte redaksjonelle endringer Vardø bystyres beslutning i møter 3 april og 26 mai d. å. om ny vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder.

Vedtekten gjelder inntil videre fra og med 6 juli d. å. Den lyder så:

§ 1.

A. Utsalgssteder for varer skal på hverdager holdes lukket:

I tiden fra og med 1 januar til og med 15 april fra kl. 18 til kl. 9.

I tiden fra og med 16 april til og med 15 juni fra kl. 20 til kl. 8.

I tiden fra og med 16 juni til og med 31 desember fra kl. 19 til kl. 9, dog med følgende undtagelser:

1 og 17 mai lukkes kl. 12, påske- og pinseaften kl. 18, jul- og nyttårsaften kl. 17, tredje juledag kl. 14 og lørdager i tiden fra og med 1 juli til og med 31 august kl. 16.

B. På søn- og helligdager holdes helt lukket.

§ 2.

A. Utsalgssteder som kun forhandler melk, fløte, frukt, grønnsaker, sjokolade, drops, lakris, kjeks, mineralvann, skrivesaker, aviser, tidsskrifter, tobakk, tobakksartikler og fyrstikker, skal med nedennevnte undtagelser på hverdager holdes lukket fra kl. 21 til kl. 9.

I tiden fra og med 16 april til og med 15 juni kan åpnes kl. 8.

1 og 17 mai lukkes kl. 12, påske- og pinseaften kl. 18, jul og nyttårsaften kl. 17, 3dje juledag kl. 14 og lørdager i tiden fra og med 1 juli til og med 31 august kl. 19.

B. På søn- og helligdager kan holdes åpent fra kl. 17 til kl. 21. Hvis 1 eller 17 mai, jul- og nyttårsaften eller 3. juledag faller på en sådan dag holdes helt lukket.

§ 3. I lukningstiden må kunder ikke slippes inn. De 13 juni.
som er kommet inn før lukningstid kan dog ekspederes etter
lukningstid.

§ 4. Overtredelse av denne vedtekt straffes etter loven,
jfr. straffelovens § 339, 2.

Skriv frå Socialdepartementet.

13 juni.

Etter fullmakt gjevi ved kongeleg resolusjon frå 25 april
1924 stadfester departementet hermed i samhøve med lov nr. 5
frå 25 juli 1913 med nokre redaksjonelle umbrigde vedtaket
åt Stangaland heradstyre, Rogaland fylke, i møte 17
desember 1935 og 23 mai 1936 um vedtekt um steng-
jingstid for utsalsstader.

Vedtekta gjeld inntil vidare, å rekna frå og med 6 juli
1936. Ho lyder so:

§ 1. Utsalsstader for varor skal på kvardagar haldast
stengde frå kl. 22 til kl. 8 i tida frå og med 1 januar til og
med 31 mars og frå kl. 20,30 til kl. 8 i tida frå og med 1
april til og med 31 desember.

Jolaftan stengjast kl. 18, jfr. lov frå 14 juli 1897.

§ 2. På sun- og helgedagar skal utsalsstadene vera
heilt stengde.

§ 3. Etter stengjingstid må kunder ikkje sleppast inn,
men det skal vera lovleg etter stengjingstid å ekspedera dei
som er komne inn fyre stengjingstid.

§ 4. Brot på desse vedtekter vert straffa etter lova, jfr.
§ 339, 2 i straffelova.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

13 juni.

I henhold til § 28, jfr. § 27 i lov om bygningsvesenet av
22 februar 1924 stadfestes den av Trondheim bystyre i
møte 14 mai 1936 vedtatte omregulering av eien-
dommene Søndre Elgesæter (Paulinelund)
og Elgesæter gate nr. 30, samt parsell av samme i
Trondheim.

I henhold til nevnte lovs § stadfestes den av bystyret
i samme møte i forbindelse med reguleringsplanen vedtatte
beslutning om at kvartalene mellem Olav Kyrres gate, Val-
kendorfs gate, Erling Skjalgssøns gate, Håkon Jarls gate,
Udbyes gate, Magnus den Godes gate og Harald Hårdrådes
gate utlegges til åpen bebyggelse med tillat-
telse til å opføre bygninger av tre, idet der for
området gjelder bygningsvedtekter for Trondheim by og by-
mark § 23, 4de sone med de i bygningslovens §§ 114 og 115
anførte særbestemmelser for trebygninger.

15 juni. Skrivelse fra Socialdepartementet.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 beslutning av Torsken herredstyre, i Troms fylke, i møte 25 april d. å. om forandring i § 1 i den gjeldende vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Gryllefjord i Torsken herred.

Forandringen gjelder inntil videre fra og med 1 juli d. å.

Efter forandringen lyder § 1 så:

§ 1. Utsalgssteder for varer skal med nedennevnte undtagelser på hverdager holdes lukket:

I tiden fra og med 1 juni til og med 30 september fra kl. 19 til kl. 8. I tiden fra og med 1 oktober til og med 31 mai gjelder ingen bestemt lukningstid.

På søn- og helligdager holdes i tiden fra og med 1 juni til og med 30 november helt lukket. I tiden fra og med 1 desember til og med 31 mai kan holdes åpent fra kl. 17 til kl. 20.

15 juni. Skrivelse fra Socialdepartementet.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 Vadsø bystyres beslutning i møte 18 mai d. å. om forandring i § 2 i den gjeldende vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder.

Forandringen gjelder inntil videre fra og med 1 juli d. å.

Efter forandringen lyder § 2 så:

§ 2. Jul-, påske- og pinseften lukkes kl. 17. 1 og 17 mai lukkes kl. 10.

De siste fem hverdager før julaften kan der holdes åpent til kl. 20.

I juli og august lukkes på lørdager kl. 17.

15 juni. Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

I henhold til bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 11 desember 1924, jfr. § 65 i lov om brandvesenet av 15 august 1908, har departementet bestemt at brandloven skal være gjeldende for det bygningsloven underlagte strøk omkring Spydeberg jernbanestasjon i Østfold fylke.

15 juni. Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

I henhold til § 27 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfestes den av Asker herredstyre, Akershus fylke, i møte den 13 mai 1935 vedtatte regulering av gnr. 3, bnr. 8, Vestre Asker Skog i Asker, på betingelse

av at tilslutningen av veien mrk. A.F. til den gamle Drammensvei utføres med minst 15 meter radius for veikanten ved A., således som nu inntegnet på kartet, og videre på betingelse av at der med hensyn til de elektriske kraftledninger forholdes overensstemmende med det som er anført av Hovedstyret for Vassdrags- og Elektrisitetsvesenet i skrivelse av 25 oktober 1935. 15 juni.

I henhold til nevnte lovs § 3 stadfestes de av herredstyret i samme møte i forbindelse med reguleringsplanen vedtatte vedtekter for det regulerte område.

Vedtektene lyder så:

1. De almindelige bestemmelser for utparsellering i Asker gjøres gjeldende for feltet med sådanne innskrenkninger i veioparbeidelsen m. v. som nedenfor anført.

2. Alle veier er regulert i 5,0 m eff. bredde, minste R —50 og med maks. stigning 1:15. Til denne bredde kommer i tillegg de banketter, skråninger og grøfter som er nødvendige for oparbeidelsen. Veilovens gjerdeavstand befølges og veiene gis sådan utførelse og utstyr som fylkesveikontoret til enhver tid forlanger for offentlige veier.

3. Midlertidig oparbeidelse:

Veien AF—BC—GH tillates oparbeidet i 3,5 m eff. bredde. Når det forlanges av bygningsrådet oparbeides veien BC videre frem til D og GH videre frem til K.

Såfremt veien AF ikke oparbeides i sin helhet før tomtesalg finner sted, skal der deponeres 10 % av salgssummen som sikkerhet for den midlertidige veioparbeidelse.

Når halvparten av tomtene er solgt (bebygget), kan samtlige veier forlanges oparbeidet i sin helhet.

Inntil oparbeidelse i full regulert bredde er utført overtas veienes vedlikehold av grunneieren, eller hvis tilliggende parseller selges, av vedkommende parselleiere.

Veienes vedlikehold overtas av kommunen når de er oparbeidet i full regulert bredde og står i direkte forbindelse med kommunens øvrige offentlig vedlikeholdte veier.

4. Ingen parsell tillates bebygget før veien langs og forbi tomten er oparbeidet i overensstemmelse med den midlertidige oparbeidelse og veien gitt tilknytning til offentlig vei.

5. Asker kommune skal ha uhindret adgang til å anlegge og reparere vann-, kloakk-, telefon- og elektriske ledninger i utparselleringsfeltet mot å erstatte den forvoldte skade.

6. Kloakkanlegg blir å godkjenne av Asker bygningsråd likesom helserådet kan påby anlegg eller tilslutning til

15 juni. sådant hvor det kan befryktes at det ved sig eller tilsig kan genere brønn eller naboeiendom.

7. Selger av tomt er ikke berettiget til ved privat servitutt å etablere forhold som står i strid med disse vedtekter.

Ingen av de ovenfor nevnte betingelser og heller ikke reguleringsplanen med de på denne inntegnede veier og tomtedelingen må forandres eller fravikes uten bygningsrådets samtykke.

18 juni. **Skriv** frå Justisdepartementet.

Etter fullmakt gjevi ved kongeleg resolusjon frå 19 august 1932 har departementet i samhøve med lov nr. 3 frå 17 juni 1932 um tillegg til politilovgjevingi stadfest vedtaket åt Leikanger heradstyre, Sogn og Fjordane fylke, i møte den 6 mai 1936 um eit tillegg til politivedtekti for heradet som lyder so:

«Utan løyve frå politiet (lensmannen) må ingen halda samkoma med dans eller onnor samkoma av utelukkande eller for største parten selskapeleg eller underhaldande art, dersom det er ålment tilgjenge eller tilgjenge for lagslemer eller liknande.

Løyve vert å gjeva til ein einskild person som den ansvarlege.

Som vilkår for løyvet kann politiet (lensmannen)

1. fastsetja avgrensingar til visse dagar eller visse tider av døgeret, likevel ikkje lenger enn til kl. 2 natt,

2. krevja at det på møtestaden, so lenge samkoma varer, er tilstades ordensvern som er godkjent av politiet (lensmannen),

3. krevja høveleg betaling til ekstra politiuppsyn på og utanum møtestaden. Forskotsbetaling kann krevjast.

Offentleg tillysing er forbode fyrr løyve er gjeve. Eit gjeve løyve kann politiet (lensmannen) når som helst taka tilbake.

Ordensvernet har som plikt å påsjå at alt går sømeleg og fredeleg for seg. Politiet (lensmannen) kann krevja hjelp av ordensvernet t. d. ved arrestasjonar på eller ved møtestaden.»

Tillegget til vedtekti er stadfest som reint millombils, till dei nye vedtektene vert stadfesta.

18 juni. **Skrivelse** fra Socialdepartementet.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 beslutning av Øvre Sandsvær herredstyre i møter 20 april og 4 juni d. å. om ny vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder.

Vedtekten gjelder inntil videre fra og med 13 juli d. å. 18 juni. fra hvilken dag den eldre vedtekts bestemmelser ophører å gjelde.

Den nye vedtekt lyder så:

§ 1.

- A. Utsalgssteder for varer skal med de nedenfor nevnte undtagelser på hverdager holdes lukket fra kl. 18 til kl. 8. Fredager kan der holdes åpent til kl. 19.

De 3 siste hverdager før julaften samt de 3 siste hverdager før skjærtorsdag kan der holdes åpent til kl. 19. Julaften og nyttårsaften (når disse faller på hverdager) samt pinseaften lukkes kl. 16.

1 og 17 mai (når disse faller på hverdager) samt påskeaften holdes helt lukket.

- B. På søn- og helligdager holdes helt lukket.

§ 2.

- A. Utsalgssteder hvor der ikke selges andre varer enn frukt, sjokolade, konfekt, drops, iskrem, mineralvann, alkoholfritt øl, aviser, tidsskrifter, frimerker, prospektkort og skrivesaker, skal på hverdager holdes lukket fra kl. 22 til kl. 8.

- B. På søn- og helligdager kan disse utsalgssteder holdes åpne fra kl. 15 til kl. 22.

- C. Julaften, nyttårsaften, påskeaften og pinseaften lukkes kl. 16.

§ 3. Utsalgssteder hvor der kun selges melk, kjøtt og bakervarer samt bensinstasjoner omfattes ikke av denne vedtekts bestemmelser.

§ 4. I lukningstiden må kunder ikke innlates. Derimot er det tillatt etter lukningstid å ekspedere kunder som er kommet inn før lukningstiden.

§ 5. Overtredelse av disse vedtekter straffes efter loven. Jfr. straffelovens § 339, 2.

Lov om vanføre.

19 juni.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Nr. 1.

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 4 juni 1936 sålydende:

Kapitel 1.

Centralstyret for vannføre og helserådenes medvirkning ved vanføreforsorgen.

§ 1. Det regjeringsdepartement som medisinalvesenet hører under, opnevner et Centralstyre for vanføre, fastsetter antall medlemmer og gir forskrifter om styrets virksomhet.

- 19 juni. § 2. Helserådene eller utvalg av dem bistår ved vanføre-
Nr. 1. forsorgen i de enkelte kommuner efter de bestemmelser som
er gitt i denne lov.

Kapitel 2.

Melding om vanførhet.

§ 3. Læge som under utøvelsen av sin lægevirkksomhet iakttar vanførhet eller tegn på truende vanførhet hos noen som er under hans behandling eller tilsyn, skal innen én måned gi melding om det til vedkommende helseråd med opplysning om vanførhetens art.

Når læger og jordmødre yder fødselshjelp, skal de undersøke om barnet viser tegn til vanførhet, og i så fall gi melding om det efter foregående ledd.

§ 4. Prester, lærere og sykepleiere i menighetspleien eller i annen distriktstjeneste som under utøvelsen av sitt kall iakttar vanførhet eller tegn på truende vanførhet hos noen som de har å tilse, undervise eller pleie, skal gi melding slik som bestemt i forrige paragraf. Lærere sender meldingen gjennom skolen.

§ 5. Meldeplikt bortfaller hvis den meldepliktige kjenner til eller bringer på det rene at behørig melding tidligere er gitt.

§ 6. Kongen kan bestemme:

- a. at melding om vanføre blir å sende fra offentlige og private skoler, fattigstyrer, trygdekasser, Rikstrygdeverket, andre offentlige og kommunale myndigheter, vanførelag og andre private foreninger;
- b. at meldinger om vanføre efter denne lov skal sendes med visse mellomrum og minst hvert 5te år.

Departementet fastsetter skjema for melding om vanføre og gir de nærmere forskrifter som trengs.

Kapitel 3.

Undersøkelse av vanføre og utgiftene dermed.

§ 7. Vanføre eller personer som viser tegn på truende vanførhet, er efter pålegg av Centralstyret eller helserådet i oppholdskommunen pliktige til å la sig undersøke av den læge som Centralstyret eller helserådet anviser. Gjelder det et barn under 14 år, rettes pålegget til barnets foresatte, som plikter å sørge for at det etterkommes.

Pålegget kan ankes inn for departementet innen en frist som dette fastsetter.

Undlatelse av å etterkomme pålegget straffes med bøter.

Departementet utferdiger nærmere forskrifter om undersøkelsen m. v.

§ 8. Vedkommendes hjemstavnskommune har, uten rett til refusjon hos noen, å utrede godtgjørelsene til lægene ved den i § 7 nevnte undersøkelse. Kan ingen hjemstavnskommune påvises, utredes godtgjørelsene av statskassen. 19 juni. Nr. 1.

Til hjemstavnsspørsmålet er avgjort, utredes i ethvert tilfelle godtgjørelsene foreløbig av den kommune hvor vedkommende hadde sin bopel da han blev innkalt til lægeundersøkelse. Opstår senere tvist om hjemstavnsforholdet, har den tidligere hjemstavnskommune likeledes foreløbig å utrede godtgjørelsene, til spørsmålet er avgjort.

Kapitel 4.

Innkallelse av vanføre barn til undervisning ved skole for vanføre m. v.

§ 9. Vanføre barn mellem det fylte 7de og det fylte 18de år kan Centralstyret, når styret finner det ønskelig eller påkrevet av hensyn til vanførhetens art eller barnets forhold i det hele, innkalle til undervisning efter den for folkeskolen fastsatte plan og, om nødvendig, til ophold ved de skoler for vanføre barn som er eller måtte bli opprettet av det offentlige.

Det tilligger Centralstyret til enhver tid å bestemme om sådan undervisning m. v. bør opphøre.

De nevnte særskoler står, for undervisningens vedkommende under sådant tilsyn som bestemmes av det regjeringsdepartement som skole- og undervisningsvesenet hører under.

Foresatte som fra skolene tilbakeholder barn som er innkalt, straffes med bøter.

Kapitel 5.

Vanføres rett til lægebehandling og utdanning til selvhjelp m. v.

§ 10. Enhver vanfør, hvis behov for lægebehandling, undervisning og utdanning til selvhjelp ikke blir avhjulpet på annen måte, har rett til behandling og utdanning, og om nødvendig ophold ved følgende anstalter som er eller blir understøttet av staten: vanføreanstalt, opfostringshjem, pleiehjem, skolehjem for vanføre og ortopedisk spesialavdeling, for såvidt den vanføre av anstaltens styrer og læge anses egnet til å bli optatt på anstalten og den har plass.

Kongen kan på nærmere vilkår bestemme at det samme skal gjelde også annen vanføreanstalt eller hjem for vanføre som godkjenes av det regjeringsdepartement som medisinalvesenet hører under. Før avgjørelse treffes, skal uttalelse innhentes fra vedkommende bystyre eller fylkesting.

19 juni.

Nr. 1.

Kapitel 6.

*Godtgjørelse for behandling og opphold i henhold
til §§ 9 og 10 m. v.*

§ 11. For vanføre barn som henvises til de særskoler som er nevnt i § 9 og for vanføre som optas på de i § 10 nevnte anstalter, spesialavdelinger, hjem m. v., skal utgiftene ved deres reiser til og fra og for opphold ved skolene, anstaltene m. v. samt utgiftene ved anskaffelse av klær og bandasjer (proteser) utredes av hjemstavnskommunen og om dette er et herred, av fylkeskommunen. Kan ingen hjemstavnskommune påvises, utredes utgiftene av statskassen.

Til hjemstavnsspørsmålet er avgjort utredes i ethvert tilfelle utgiftene foreløbig av den by (kjøpstad eller ladested med eget formannskap) eller den fylkeskommune hvor den vanføre ved optagelsen har bopel. Opstår senere tvist om hjemstavnforholdet, har den tidligere hjemstavnskommune foreløbig å utrede utgiftene til spørsmålet er avgjort.

Kommunens betalingsplikt etter 1ste ledd gjelder ikke når offentlig sykekassee, trygdekasse eller annet av staten opprettet eller godkjent trygdeverk er betalingspliktig og heller ikke når den vanføre selv eller noen annen har vedtatt å utrede utgiftene såfremt disse betales innen en frist av to måneder etter forfall.

§ 12. Utgiftene etter § 11 kan helt eller delvis kreves erstattet av den vanføre selv eller av hans forsørgelsespliktige slektninger hvis helserådet på den erstatningspliktiges bosted finner at han er slik økonomisk stillet at det under hensyn til hans forhold i det hele må anses rimelig at han utreder den forlangte erstatning eller en del av den.

Helserådets skjønn kan av hver av partene og av Centralstyret ankes inn for departementet innen en frist som dette fastsetter.

Erstatning i henhold til foranstående kan inndrives ved utpantning når begjæring derom fremkommer innen tre år fra den tid utgiftene blev utredet.

Kapitel 7.

Forskjellige bestemmelser.

§ 13. Vanfør skal skaffes nødvendig og hensiktsmessig bandasje (protese). For vanfør som anses ubemidlet og som ikke oppholder sig på noen av de i § 10 nevnte anstalter, utredes utgiftene av vedkommende hjemstavnskommune og om dette er et herred, av fylkeskommunen. § 11 siste ledd får tilsvarende anvendelse. Kommunen kan kreve utgiftene erstattet efter reglene i § 12.

Kan ingen hjemstavnskommune påvises, utredes utgif-

tene av statskassen. Til hjemstavnsspørsmålet er avgjort, 19 juni. eller hvis det senere opstår tvist om hjemstavnforholdet for- Nr. 1. holdes efter § 11, 2net ledd.

For vanfør som ikke anses ubemidlet, bæres utgiftene av ham selv, forsørger eller andre som ifølge lov eller avtale har plikt til det. Spørsmålet om den vanføre er ubemidlet, avgjøres av helserådet. § 12, 2net ledd får tilsvarende anvendelse.

§ 14. Kommunen får $\frac{4}{10}$ av de i §§ 11 og 13 omhandlede utgifter godtgjort av statskassen ved å sende inn til departementet de attesterte oppgaver og øvrige legitimasjoner som departementet krever.

For de kommuner, hvis byrder ved utgifter til vanføre blir uforholdsmessig tunge, kan staten overta inntil $\frac{8}{10}$ av utgiftene efter departementets nærmere avgjørelse.

Kurpenger og godtgjørelse for klær for vanføre som forpleies med offentlig bidrag i anstalter m. v. som drives for kommunal eller privat regning skal godkjennes av departementet. Dette kan sette begrensning opad av statens refusjonsandel. Departementet kan i den anledning kreve sig forelagt regnskaper og andre opplysninger om anstaltens drift.

Statskassen utreder utgiftene til skyss- og kostgodtgjørelse til læger, Centralstyrets medlemmer, sekretær og styrer av veiledningskontor på reiser som foretas i henhold til denne lov og efter forskrifter som departementet utferdiger i medfør av loven.

§ 15. Ingen av de utgifter som omhandles i denne lov, anses som fattigunderstøttelse uten når vedkommende ikke har norsk statsborgerrett.

Tvist om hvor en vanfør som i denne lov omhandlet har hjemstavn, avgjøres på samme måte som tvistigheter ifølge lov om fattigvesenet.

Vanfør, som med hjemmel av denne lov anbringes i fremmed kommune, kan så lenge denne anbringelse varer, ikke erhverve selvstendig hjemstavnrett.

Til hjemstavnshverd medregnes ikke den tid en vanfør for offentlig regning opholder sig på de i §§ 9 og 10 omhandlede skoler m. v.

§ 16. Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 19 juni 1936.

HAAKON

(L. S.)

19 juni. Lov om sykegymnaster og massører. 693
Nr. 2. VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 4 juni 1936 sålydende:

§ 1. Den som vil utøve virksomhet som sykegymnast eller massør, uten å være norsk læge, kan få godkjenning til det av helserådet i den kommune hvor han akter å utøve virksomheten.

§ 2. Den som vil utøve virksomhet som sykegymnast eller massør i by, må ha slik godkjenning som nevnt i § 1.

Det samme gjelder i herred, når herredstyret med Kongens samtykke gjør vedtak om det.

§ 3. Den som vil ha godkjenning efter § 1 som sykegymnast eller massør må:

- 1) være norsk statsborger med fast bosted her i riket,
- 2) godtgjøre å føre en hederlig vandel, og
- 3) enten ha gjennomgått et utdannelseskursus og bestått avgangseksamen ved norsk institutt, hvis styre, planer, optagelses-, undervisnings- og eksamensreglementer er godkjent av Kongen eller den han bemyndiger, eller ha bestått eksamen ved et utenlandsk institutt som Kongen eller den han bemyndiger, finner å kunne sidestille med tilsvarende godkjent norsk institutt.

Opfylles disse krav, kan godkjenning ikke nektes, uten der foreligger grunn som efter § 10 kan medføre at godkjenningen blir kalt tilbake.

Nektelse av godkjenning kan innen fjorten dager påklages til det regjeringsdepartement som medisinalvesenet hører under.

I særlige tilfeller kan departementet det første år efter lovens ikrafttreden tillate fravikelse fra de vilkår som er nevnt under nr. 3, når vedkommende godtgjør på annen måte å ha skaffet sig den nødvendige utdanning og kyndighet.

§ 4. For godkjenning efter § 1 svares til statskassen tyve kroner.

Den som får godkjenningssdokument, skal gi skriftlig løfte om å ville utøve virksomheten i samhøve med loven og slik som ære og samvittighet krever.

§ 5. Den som har offentlig godkjenning som sykegymnast eller massør efter § 1, har enerett til å kalle sig «offentlig godkjent sykegymnast» eller «offentlig godkjent massør». Den som ikke har sådan godkjenning, har heller ikke rett til offentlig eller under utøvelse av virksomhet å bruke som titel eller betegnelse «godkjent sykegymnast», «godkjent massør» eller annen betegnelse som er egnet til å

få folk til å tro, at han er offentlig godkjent, eller som uriktig gir det utseende av, at han er offentlig godkjent. 19 juni.
Nr. 2.

§ 6. Offentlig godkjent sykegymnast eller massør må før han begynner sin virksomhet, melde det til helserådet på det sted hvor han akter å utøve virksomheten.

Plikt til melding gjelder også flytning og opphør av virksomheten.

§ 7. Kongen eller den han bemyndiger, kan gi nærmere forskrifter for offentlig godkjente sykegymnasters og massørers virksomhet. Blandt annet kan fastsettes, at de ikke må ta patienter under selvstendig behandling uten nærmere veiledning eller forordning av læge, og foreskrives hvilke optegnelser og meldinger de plikter å gjøre.

Optegnelsene eller bekreftet avskrift av dem kan kreves fremlagt som bevismiddel i straffesak og under søksmål mot vedkommende eller andre i anledning av forhold som står i forbindelse med virksomheten, samt for vedkommende offentlige myndighet ved avgjørelse av, om godkjenningen skal tilbakekalles.

Meldinger kan kreves gitt under en løpende tvangsmulkt for hver uke eller måned de fastsatte frister oversittes. Mulkten brukes til beste for trengende sykegymnaster og massører eller deres etterlatte.

§ 8. Enhver som utøver virksomhet som sykegymnast eller massør, er undergitt kontroll av vedkommende helseråd. Nærmere forskrifter herom gis av Kongen eller den han bemyndiger.

§ 9. Offentlig godkjent sykegymnast eller massør og de medhjelpere han bruker, plikter, med de innskrenkninger som er fastsatt i lov, å iaktta taushet om det som de under virksomheten blir betrodd eller får rede på om folks legems- eller sykdomsforhold. Slik taushetsplikt påhviler også den som i medfør av bestemmelsene i denne lov får kunnskap om forhold som nevnt.

§ 10. Offentlig godkjent sykegymnast eller massør som vil gi avkall på godkjenningen, må melde det til helserådet, som straks kaller den tilbake.

Helserådet kan kalle godkjenningen tilbake, når vedkommende ikke lenger fyller lovens krav for å få godkjenning, når han tross advarsel forsømmer sine plikter efter denne lov, eller når han på grunn av sinnssykdom, sjelssvekkelse, misbruk av sterk drikk eller rusgift eller misbruk av sin stilling anses uskikket eller uverdigg til å utøve virksomheten.

Helserådets avgjørelse kan innen fjorten dager påklages til departementet, som kan opheve eller stadfeste avgjørelsen.

19 juni. Klage over helserådets tilbakekallelse av godkjenning har
Nr. 2. ikke opsettende virkning.

Departementets avgjørelse er endelig.

Er godkjenningen endelig tilbakekalt, skal godkjenningsdokumentet leveres tilbake til helserådet.

§ 11. Sykegymnast eller massør, hvis godkjenning er kalt tilbake i medfør av § 10, kan etter søknad få ny godkjenning, når han på betryggende måte godtgjør, at det forhold som begrunnet tilbakekallelsen, ikke lenger er til stede og det ikke er grunn til å anta at forholdet vil gjenta sig.

§ 12. Den som når denne lov trer i kraft, utøver virksomhet som sykegymnast eller massør i by, har rett til uten godkjenning å fortsette virksomheten. Det samme gjelder den som utøver slik virksomhet i herred før vedtak som nevnt i § 2 annet ledd blir gjort, når virksomheten er påbegynt før lovens ikrafttreden eller har vært utøvet sammenhengende i herredet i de siste to år før vedtaket. Melding om at virksomheten aktes fortsatt, skal innen 2 måneder etter lovens eller vedtakets ikrafttreden sendes helserådet på det sted virksomheten utøves.

På sykegymnaster og massører som utøver sin virksomhet med hjemmel av denne paragraf, får bestemmelsene i §§ 6, annet ledd, 7, 8, 9 og 13 tilsvarende anvendelse.

§ 13. Overtredelse av denne lov eller av de forskrifter som er gitt med hjemmel av den, straffes med bøter eller med fengsel inntil tre måneder, hvis ikke strengere straff er fastsatt i den almindelige straffelov.

§ 14. Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 19 juni 1936.

HAAKON

(L. S.)

Halvdan Koht

B. Rolsted

19 juni. **Kongelig resolusjon.**

I forbindelse med sanksjon av foranstående lov nr. 2 av 19 juni 1936 om sykegymnaster og massører er det bestemt at loven trer i kraft straks.

Samtidig er Sosialdepartementet bemyndiget til å treffe de avgjørelser som er omhandlet i lovens §§ 3 nr. 3, 7 og 8, jfr. § 12 annet ledd.

Lov om forandring i Lofotloven.

19 juni.
Nr. 3.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 4 juni 1936 sålydende:

I lov angående skreifiskeriene i Lofoten av 6 august 1897 nr. 4 skal § 16, b, § 16, f og siste ledd i § 22 herefter lyde så:

§ 16, b.: hvorvidt bruken av andre redskaper enn de i § 17 forbudne — eller, for synkenøters vedkommende, av sådanne mindre nøter som de i nevnte paragrafs annet punktum omhandlede — skal forbys for hele fisket eller for en del av fisketiden, for hele fiskehavet eller for deler derav. Bruk av garn, liner og dypsagn kan — for dagliner med den i § 17 nevnte begrensning — ikke forbys; *dog kan den redskapsmasse som kan utsettes av hver båt, begrenses og avpasses efter båtens størrelse og bemanning.*

§ 16, f.: hvorvidt og i tilfelle når der skal gis signal på havet for påbegynnelse av redskapers optagning om morgenen.

Sådan bestemmelse kan gjelde for hele den et opsynsdistrikt tillagte havstrekning eller deler derav, men for særhav for almindelige linebåter som roes fra land — og for hav for garnbåter — bare hvis det forlanges av minst halvparten av de i distriktet tilstedeværende tilsynsmenn for vedkommende bruk. Opsynet bestemmer, hvorledes signalet skal gis, likesom det kan pålegge også andre enn tilsynsmennene å gi signalet.

Ophold på fiskefeltet kan forbys mellem visse klokkeslett.

§ 22, siste ledd: Utsetning av alle slags fiskeredskaper er i alle opsynsdistrikter tillatt på langfredag efter klokken 17 (klokken 5 ettermiddag) og *hele annen påskedag.*

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 19 juni 1936.

HAAKON
(L. S.)

Halvdan Koht

B. Rolsted

Lov om forandringer i loven om Norges Landbrukshøiskole av 18 juli 1919.

19 juni.
Nr. 4.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 4 juni 1936 sålydende:

Norsk Lovtidende, 1ste avd. Nr. 24, 1936.

19 juni. §§ 15, 17, næst siste punktum, 18, 19, 20, 21, 22, 23 og
Nr. 4. 24 i lov om Norges Landbrukshøiskole av 18 juli 1919 skal
herefter lyde slik:

§ 15. Høiskolens faste lærere, samt en særskilt driftsleder for gårdsbruket m .v., utnevnes av Kongen. Assistentene ansettes av departementet.

Når noen lærer- eller assistentstilling ved høiskolen skal opprettes eller besettes, må professorrådets betenkning være innhentet. På samme måte forholdes ved besettelse av driftslederstillingen.

§ 17, næst siste punktum. Valget finner sted efter hvert rektorvalg og gjelder for 4 år ad gangen.

§ 18. Rektor beskikkes av Kongen regelmessig for 4 år ad gangen blandt høiskolens faste lærere, efter at disse har innsendt til departementet hver sin innstilling i nummerorden på 3 personer av den faste lærerkrets. Rektor kan av Kongen fritas for hvervet før 4-årsperiodens utgang. Avgående rektor kan innstilles og beskikkes på ny, om han dertil er villig. Er ingen av de 3, som er innstillet med størst stemmetall, villig til å overta rektorhvervet, kan Kongen beskikke en utenfor lærerkretsen stående mann til fast rektor. Innstillingen foregår som regel i november og rektor tiltrer 1 januar.

§ 19. Rektor representerer høiskolen, fører tilsyn med dens forskjellige virksomheter, er hovedkontorets og internatets leder, drar omsorg for de gitte bestemmelsers riktige utførelse, anviser regninger samt avgjør de løpende saker og de almindelige økonomiske samt ordens- og disiplinspørsmål. Han forbereder dessuten de saker, som forelegges professorutvalget og professorrådet.

Andrar rektor om fritagelse for nogen del av disse forretninger, kan departementet overdra samme til en av professorutvalgets øvrige medlemmer eller til en annen funksjonær.

§ 20. Professorutvalget består av rektor som formann og to av høiskolens faste lærere. De sistnevnte velges av professorrådets medlemmer således at grunnfagene alltid er representert ved et medlem i utvalget. Et sådant valg gjelder for 4 kalenderår, og foretas regelmessig hvert annet år innen midten av desember måned. Det avgjøres ved loddtrekning hvem skal tre ut første gang. Uttredende medlem kan gjenvelges om han dertil er villig, ellers kan han frasi sig gjenvalg for en periode. Varamenn velges særskilt.

Departementet bestemmer hvilket av utvalgets medlemmer der som næstformann skal utføre rektors gjøremål under dennes forfall, eller i tilfelle av ledighet i rektorstillingen

inntil ny rektor beskikkes. Har også næstformannen forfall, 19 juni.
beskikker departementet en midlertidig rektor. Nr. 4.

Driftslederen tiltrer som medlem professorutvalget ved behandlingen av alle spørsmål som angår gårdsbruket, byggerådet eller disses samvirken med høiskolens øvrige grener. Vedkommende departement gir nærmere regler herom.

§ 21. Professorutvalget sammenkalles av rektor så ofte som han eller to av dets øvrige medlemmer finner det tjenlig. Det avgjør innenfor de grenser som lov og reglement bestemmer, de større saker, såsom de viktigere økonomiske, samt ordens- og disiplinspørsmål som rektor finner ikke å kunne avgjøre alene, samt gir forslag til departementet om budgettet og om fordelingen av bevilgede stipendiebeløp til høiskolens lærere og assistenter. Utvalget bestemmer også fordelingen av høiskolens grunn, husrum og innretninger mellom dens forskjellige driftsgrener, institutter eller fag inntil kongelig eller departemental bestemmelse gjør forandring heri. Dessuten forbereder utvalget viktigere saker som skal forelegges professorrådet eller departementet, om fornødent ved samråd med professorrådsutvalg som det selv kan opnevne.

§ 22. Høiskolens faste lærere og driftslederen danner under rektors forsete et professorråd. Det har å opta studerende, utdele bevilgede studiebidrag, avgi forslag til departementet om reglementsbestemmelser og om opprettelse og besettelse av lærer- og assistentstillinger, om utdeling av stipendier til uteksaminerte kandidater og om opnevning av censorer, samt i øvrig å fatte de prinsipielle bestemmelser angående undervisning og prøver som ikke er optatt i reglementet.

For at gyldig beslutning skal kunne fattes, må minst $\frac{2}{3}$ av de i herredet boende medlemmer være til stede. I tilfelle av stemmelikhet er rektors stemme den avgjørende.

§ 23. Driftslederen leder høiskolens gårdsbruk.

Gårdsbruket skal være innrettet på å avgi undersøkelses- og undervisningsmaterieil til høiskolens forsknings- og undervisningsvirksomhet. Det skal drives så rasjonelt og økonomisk som det under hensyntagen til de ovenfor nevnte forhold er mulig. Driftslederen skal ha plikt til å fremvise og demonstrere for de studerende ting av interesse ved gårdsbrukets drift, likesom han kan tilpliktes å forelese visse deler av driftslæren.

Høiskolens øvrige praktisk-økonomiske driftsgrener skal tjene samme øiemed, og blir på tilsvarende måte satt under faglærerens eller særegne driftslederes ledelse.

- 19 juni. § 24. Vedkommende departement kan gi nærmere in-
 Nr. 4. struks for høiskolens tjenestemenn samt for professor-
 utvalget, professorrådet og avdelingsformennene og kan op-
 rette et byggeråd og gi instruks for dette.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar
 og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 19 juni 1936.

HAAKON

(L. S.)

Halvdan Koht

B. Rolsted

- 19 juni. Lov om forandringer i lov om utlevering
 Nr. 5. av forbrytere av 13 juni 1908.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 9 juni
 1936 sålydende:

I.

I lov om utlevering av forbrytere av 13 juni 1908 skal
 følgende bestemmelser lyde:

§ 2 annet og tredje ledd.

*Utlevering kan også skje for straffbar handling foreøvet
 ved innførsel av brennevin, forsåvidt handlingen, begått her
 i landet, vilde være straffbar efter rusdrikkloven av 5 april
 1927 §§ 47—51, jfr. §§ 43 og 44, og ved overtrædelse av lov-
 givningen om opium og lignende rusgifter og om våben og
 ammunisjon, forsåvidt handlingen, begått her i landet, vilde
 kunne medføre fengselsstraff.*

Endelig skal utlevering også kunne skje for en straffbar
 handling som efter norsk lov vilde være å anse som en mili-
 tær forbrytelse, såfremt den, bortsett fra forøverens stilling
 eller de forhold hvorunder den er begått, vilde ha kunnet gi
 anledning til utlevering.

I dette tilfelle kan utlevering alene skje på det vilkår,
*at den utleverte ikke skal kunne straffes strengere enn med
 den strengeste straff som forbrytelsen kunde ha medført efter
 borgerlig lov.*

§ 21. Når en person pågripes i henhold til nogen for-
 anstående bestemmelse, skal de gjenstander som han ved på-
 gripelsen er i besiddelse av, og som antas å være av betyd-
 ning som bevismidler for vedkommende *straffbare handling*
 eller å kunne kreves utlevert av den ved *handlingen* fornær-
 mede, beslagslegges og, såfremt utleveringen beslutes, over-
 gis til vedkommende fremmede stats myndigheter.

*Gjenstander som antas å ha betydning som bevismidler
 i en straffesak eller å kunne kreves utlevert av den ved en*

straffbar handling fornærmede, kan også ellers efter begjæ- 19 juni.
ring fremsatt således som nevnt i § 19, første eller — efter Nr. 5.
overenskomst — annet punktum, beslaglegges og overgis til
vedkommende fremmede stats myndigheter. Begjæringen,
som skal inneholde angivelse av tid, sted og gjenstand for den
straffbare handling, kan bare efterkommes, når det opplyses
at der foreligger en beslutning om beslag utferdiget av en
kompetent myndighet i den anmodende stat. Den kan ikke
efterkommes dersom straffesaken gjelder en forbrytelse som
etter § 3 ikke kunde begrunne utlevering. Herreds- eller by-
retten i den rettskrets hvor gjenstanden er, avgjør ved kjen-
nelse, om der er lovlig adgang til overgi den. Avskrift av
kjennelsen sendes vedkommende regjeringsdepartement.

Såfremt det forlanges av nogen her i landet værende per-
son som sannsynliggjør å være berettiget til gjenstandene, og
som ikke er siktet for den omhandlede straffbare handling,
skal overgivelsen skje under forbehold av at gjenstandene
etter straffesakens tilendebringelse uten omkostninger skal
bli tilbakelevert.

§ 21 a. Kjennelse som omhandles i § 21, kan påkjæres
etter reglene i straffeprosesslovens kap. 29. Kjæremål kan
også erklæres av departementet. Kjæremålet har alltid opset-
tende virkning.

Er det ved endelig kjennelse avgjort at der ikke er lovlig
adgang til å etterkomme begjæringen, gir departementet ved-
kommende utenlandske myndighet meddelelse om det. Er det
ved endelig kjennelse avgjort at der ikke foreligger nogen
lovlig hindring, fatter departementet beslutning om, hvorvidt
begjæringen skal efterkommes, og gir vedkommende uten-
landske myndighet meddelelse om sin beslutning. Denne skal
angi hvilken straffesak den gjelder, og de vilkår som måtte
være opstillet. Departementets meddelelser skal være bilagt
med avskrift av den avsaute kjennelse.

§ 22 a. Når det begjæres efter reglene i § 21, kan en
person som er undergitt fengsling her i landet, sendes til en
fremmed stat for å avhøres som vidne eller fremstilles til
konfrontasjon i en straffesak når han er borger av denne
stat eller har fast bopel i den, men ellers bare hvis han
samtykker.

Begjæringen kan ikke efterkommes hvis den utenlandske
straffesak gjelder en forbrytelse som etter § 3 ikke kunde
begrunne utlevering, eller hvis vedkommende persons nærvær
her i landet er nødvendig av hensyn til en straffesak, eller
hvis andre særlige grunner er til hinder, herunder at reisen
vil medføre vesentlig ulempe for den fengslede.

- 19 juni. *Begjæringen kan bare efterkommes på det vilkår at vedkommende person sendes tilbake så snart som mulig, og at han under oppholdet i den fremmede stat ikke blir satt under strafforfølgning eller straffet for nogen handling forøvet før han forlot norsk statsområde.*

Om der er lovlig adgang til å etterkomme begjæringen, avgjøres ved kjennelse av vedkommende herreds- eller byrett. Er vedkommende person under straff- forfølgning her i landet, avgjøres spørsmålet av den herreds- eller byrett straffesaken hører under. Avsoner han straff, innhentes uttalelse fra fengselsmyndighetene før retten treffer sin avgjørelse.

Bestemmelsene i § 21 a får tilsvarende anvendelse.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 19 juni 1936.

HAAKON

(L. S.)

Halvdan Koht

B. Rolsted

- 19 juni. **Lov om forandring i lov om kommuners
Nr. 6. gjeldsforhold m. v. av 30 juni 1933.**

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 9 juni 1936 sålydende:

I.

I lov om kommuners gjeldsforhold m. v. av 30 juni 1933 skal § 1, 4. ledd lyde:

Når en kommune har oppnådd akkord om nedsettelse av sine gjeldsforpliktelser eller tilbyr fordringshaverne en frivillig ordning som vedkommende departement har godkjent, kan kommunens eiendeler — såfremt det er bestemt ved ordningen — pantsettes til sikkerhet for oppfyllelse av ordningen eller for lån som optas til gjennomførelse av denne.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 19 juni 1936.

HAAKON

(L. S.)

Halvdan Koht

B. Rolsted

Lov om forandring i midlertidig lov av 19 juni. 29 juni 1934 om gjeldsordning for fiskere. Nr. 7.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 9 juni 1936 sålydende:

I.

I midlertidig lov av 29 juni 1934 om gjeldsordning for fiskere skal følgende bestemmelser lyde:

§ 6, nytt tredje ledd.

Når styret for lånekassen begjærer det, skal retten opnevne en ny meglingsmann istedenfor den tidligere opnevnte. Ny opnevne skal finne sted også når retten finner at den tidligere opnevnte meglingsmann ikke har vist sig skikket for hvervet.

§ 8, første og annet ledd.

Når en skyldner i henhold til § 7 har søkt bistand av gjeldsmeglingsmannen, og denne ikke finner det åpenbart at det er uråd å få ordning i stand, skal han straks sende melding om det til herreds- eller byretten og til namsmannen.

Når sådan melding er mottatt, kan konkurs ikke åpnes og tvangsauksjon, utleggsforretning eller annen tvangsfullbyrdelse som er ledd i gjeldsinndrivelse, ikke fremmes før 4 måneder efter mottagelsen av meldingen. Denne frist kan av herreds- eller byretten i særlige tilfelle forlenges når Lånekassen søker om det.

§ 25, tillegg til tredje ledd.

Påankes skjønnet, utløper den frist som er nevnt i § 8, annet ledd (jfr. § 20) ikke før 4 uker efter at skjønnet er blitt endelig.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 19 juni 1936.

HAAKON

(L. S.)

Halydan Koht

B. Rolsted

19 juni.

Nr. 8.

Lov om arbeidervern.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 9 juni 1936 sålydende:

Kapitel 1.**Området for loven. — Melding av bedrift.****§ 1. *Bedrifter som går inn under loven.***

1. Såfremt ikke annet uttrykkelig er sagt i lovens efterfølgende paragrafer, gjelder denne lov hver bedrift som sysselsetter arbeider eller som bruker mekanisk drivkraft på over 1 hestekraft.

Undtatt er:

- a. sjøfart, fangst og fiske, herunder bearbeidelse av fangsten ombord i skib,
- b. luftfart,
- c. gartneri samt fedrift og jordbruk med tilhørende skog og de hertil knyttede bedrifter som drives vesentlig for å tilfredsstille gårdens behov, men så at de bestemmelser i loven som tar sikte på å forebygge ulykker, skal gjelde for det arbeid som står i forbindelse med bruk av mekanisk drivkraft,
- d. den offentlige forvaltning.

Hvorvidt en virksomhet som drives av det offentlige er forvaltning, avgjøres av Kongen.

2. Kongen kan bestemme at maskiner og andre tekniske innretninger og anlegg skal undergis tilsyn efter denne lov, selv om de ikke anvendes i bedrift som går inn under loven.

§ 2. *Hvad loven mener med arbeider.*

Med arbeider mener denne lov enhver som utenfor sitt hjem utfører arbeid i annen manns tjeneste.

Drives en bedrift av flere i fellesskap for egen regning, ansees bare en av disse som arbeidsgiver efter denne lov, mens de øvrige blir å anse som arbeidere. Hvem der blir å betrakte som arbeidsgiver skal straks meldes til tilsynet.

§ 3. *Meldeplikt for bedrift.*

Hver bedrift som går inn under denne lov skal innen 14 dager efter at loven er trådt i kraft eller efter at bedriften er satt igang, skriftlig meldes til tilsynet. Jfr. kap. 7.

Meldingen skal gi opplysning om bedriftens art, drivkraftens art og størrelse og om antall arbeidere.

Undtatt fra denne meldeplikt er dog de bedrifter som

tidligere er anmeldt til fabrikktilsynet og de bedrifter hvor 19 juni.
bestemmelsene i kapitel 3 ikke gjelder. Nr. 8.

Departementet kan bestemme at meldeplikt også skal
gjelde for de sistnevnte bedrifter.

§ 4. *Avgjørelse av om en virksomhet går inn under loven.*

Twist om en virksomhet eller et arbeid går inn under
bestemmelsene i §§ 1, 2 og 3 avgjøres, hvor intet annet er
bestemt, av Arbeidsrådet. Jfr. § 48.

Kapitel 2.

Forebyggelse av arbeidsulykker og sikring av sunde arbeidsvilkår.

§ 5. *Tilsynets uttalelse om plan for anlegg m. v. av bedrift.*

Den som vil anlegge, begynne eller omdanne bedrift som
kan antas å gå inn under loven, er berettiget til, når han
underretter tilsynet om driftens art og forelegger planen for
anlegget og dets anordning, å få tilsynets uttalelse om det
av hensyn til denne lovs bestemmelser har noget å innvende
mot gjennomførelsen av planen.

§ 6. *Vern mot ulykker m. v.*

1. Arbeidsgiver skal sørge for at bedriften er således inn-
rettet og vedlikeholdt og at arbeidet er ordnet og blir
utført på sådan måte at arbeiderne er vernet mot skade
på liv og helse så godt og hensiktsmessig som det efter
forholdene lar sig gjøre. Han skal sørge for at arbei-
derne blir gjort opmerksom på de farer som måtte være
forbundet med arbeidet, og at de får veiledning om hvor-
dan faren kan undgås.

Hvad foran er sagt om bedriftens innretning og ved-
likehold skal også gjelde for det husvær som bedriften
stiller til arbeidernes forføining.

Arbeiderne skal vise varsomhet og ellers på enhver
måte gjøre sitt til at skade på liv og helse kan undgås.

Både arbeidsgiver og arbeider skal sørge for at der
råder orden, sømmelighet og gode seder i bedriften.

2. Arbeidsgiveren skal særlig ha for øie at der i arbeids-
rum er gode lysforhold, nok luft og høvelig luftskifte,
at luften så vidt mulig er passelig varm, fri for støv,
ond lukt, gass eller damp og at arbeidsrummene holdes
rene. Maskiner, apparater, redskaper og transportmidler
av alle slags skal være forsvarlig utført, vedlikeholdt og
passet. Der skal treffes foranstaltninger for å trygge
arbeiderne mot ildsfare. Arbeidsgiveren skal sørge for
at der på eller i nærheten av arbeidsstedet finnes drikke-

- 19 juni. og vaskevann og at der, om det trenges, finnes opvarmet
 Nr. 8. spiserum og særskilt rum til å skifte og opbevare klær i. Der skal være et passende antall klosetter. Forsåvidt bedriftens art og størrelse tilsier det, skal der være adgang for arbeiderne til å få bad, og der skal være truffet sådanne foranstaltninger at en første foreløbig ulykkeshjelp kan bli ydet.

§ 7. *Kjeler, beholdere og rørledninger.*

1. Kjeler, beholdere og rørledninger som er utsatt for damptrykk, skal være forsvarlig forarbeidet, utstyrt, oppstillet og vedlikeholdt. De må ikke tas i bruk før tilsynet har gitt sitt samtykke. De skal anmeldes, undersøkes og ettersees på den måte som Kongen bestemmer.

Eieren plikter å foreta de for disse undersøkelser forskriftsmessige forberedelser og for øvrig yde den nødvendige hjelp.

Tilsynet kan kreve at den som er ansvarlig for kjelens behandling skal ha et av tilsynet godkjent vidnesbyrd om at han har den kyndighet som trenges. Kongen kan bestemme at den som er ansvarlig for kjelens behandling, skal ha nærmere av Kongen fastsatte kvalifikasjoner.

2. Kongen kan fastsette regler om offentlig eftersyn med andre beholdere og rørledninger under trykk, enn dem som er nevnt i punkt 1.

§ 8. *Farlige maskiner.*

Ingen tilvirker eller forhandler må levere maskiner eller maskindeler som skal brukes her i landet uten at de har det til dekning av tannhjul, kniver og andre farlige deler påbudte sikringsdeler.

Den som selvstendig påtar sig å montere maskineri skal sørge for at maskineriet blir satt i den stand og oppstillet på sådan måte at lovens krav med hensyn til forebygging av ulykker er iaktatt.

Den som tilvirker, forhandler eller monterer maskineri er berettiget til å få tilsynets uttalelse om hvorvidt det har noget å innvende mot en planlagt beskyttelse eller oppstilling av maskineri.

§ 9. *Spesielle foranstaltninger for særlig farlig bedrift eller arbeid.*

For bedrift eller arbeid som finnes å være særlig anstrengende eller særlig farlig for arbeidernes liv og helse, kan Kongen påby at særlige foranstaltninger skal treffes,

såsom at bedrift ikke må anlegges uten samtykke, at der 19 juni. skal brukes kortere arbeidstid enn ellers fastsatt i loven, og Nr. 8. at der skal føres regelvisst lægetilsyn med arbeidere. Over sådanne bedrifter eller arbeid skal der av Kongen utferdige en fortegnelse efterat arbeidsrådet er hørt.

Skal sådant påbud omfatte bedrift hvor arbeidere eller arbeidsgiver tilhører en faglig landssammenslutning, skal der være gitt denne adgang til uttalelse. Arbeidsrådets erklæring skal i ethvert tilfelle innhentes.

§ 10. *Bedrifts melding av ulykker.*

Rammes arbeider av arbeidsulykke som har voldt døden eller alvorlig skade, skal driftslederen uten opphold sende skriftlig melding direkte til tilsynet. Går bedriften ikke inn under lovgivningen om ulykkestygd for industriarbeidere m. v., skal også mindre alvorlig arbeidsulykke snarest mulig og senest innen 3 dager meldes til tilsynet, når det kan antas at arbeideren som følge av ulykken vil bli arbeidsudyktig i minst 3 dager.

Hvad foran er sagt om arbeidsulykke skal også gjelde for bedriftssykdom, som ifølge lovgivningen om ulykkestygd for industriarbeidere m. v. er likestillet med ulykke.

§ 11. *Lægers melding av ulykker.*

Har en læge under behandling arbeider som lider av sådan bedriftssykdom, som ifølge lovgivningen om ulykkestygd for industriarbeidere m. v. er likestillet med ulykke, skal han gi skriftlig melding om det til tilsynet.

Departementet fastsetter de nærmere bestemmelser herom. Det kan bestemme at meldeplikten også skal gjelde for annen sykdom som kan antas å skyldes arbeidets art eller forholdene på arbeidsstedet.

Kapitel 3.

Arbeidstid.

§ 12. *Bedrift og arbeid som ikke omfattes av reglene om arbeidstiden.*

Dette kapitel gjelder ikke:

1. arbeid av ledende eller kontrollerende art eller i annen særlig betrodd stilling,
2. arbeid av representanter, agenter og handelsreisende, forsåvidt det blir utført utenfor bedriftens faste arbeidssted,

- 19 juni. 3. skogsarbeid, tømmermåling og fløtning, herunder ikke
 Nr. 8. arbeid ved faste sorteringslenser hvor arbeidet helt eller delvis foregår med maskiner,
 4. bergning og dykkerarbeid,
 5. teatre og andre forestillinger og forevisninger,
 6. herberg- og bevertningsbedrift,
 7. undervisnings- og opdragelsesanstalt.

Tvist om et arbeid går inn under punkt 1—7 avgjøres av arbeidsrådet.

§ 13. *Nattarbeid m. v.*

Den almindelige arbeidstid skal legges mellom kl. 6 og kl. 21.

Arbeid mellom kl. 21 og kl. 6 er nattarbeid og må ikke drives uten i de tilfeller som er nevnt i denne og neste paragraf.

Som nattarbeid er tillatt:

1. arbeid som av hensyn til bedriftens jevne gang må foregå i det i paragrafens 2. ledd nevnte tidsrum såsom opfyring, opvarmning, rengjøring, vedlikehold, istandsettelse av arbeidsrum, maskiner og andre driftsinretninger, oprydning, vareoptelling og regnskapsoppgjør,
2. arbeid for at ikke anlegg, maskiner, råstoffer eller produkter skal ta skade,
3. vakthold, portnerarbeid og pass av dyr,
4. arbeid ved utsalgssteder,
5. transportvirksomhet og dertil knyttet nødvendig lasting, lossing og lagring samt ekspedisjon av post, telegrammer og telefonsamtaler. Med transportvirksomhet er likestillet arbeid som av hensyn til transportmidlenes drift eller de reisendes behov må foregå i det i paragrafens 2. ledd nevnte tidsrum,
6. bygnings- og anleggsarbeid,
7. arbeid på to dagskift som legges mellom kl. 6 og kl. 24,
8. arbeid i bedrift for syke- og pleiehjelp,
9. arbeid som på grunn av sin art eller beskaffenhet ikke kan avbrytes.

Tvist om et arbeid går inn under de foran nevnte undtagelser avgjøres av Arbeidsrådet.

§ 14. *Departementets og tilsynets adgang til å tillate nattarbeid.*

1. Når der foreligger almene hensyn eller når nattarbeid av særlige økonomiske grunner må anses påkrevd kan departementet tillate at bedrift eller del av bedrift utfører

arbeid i det i § 13, 2. ledd nevnte tidsrum. Ved avgjørelsen skal der legges vekt på om nattarbeid antas å være sedvanlig i vedkommende yrke. Før avgjørelse treffes må Arbeidsrådets uttalelse være innhentet. 19 juni. Nr. 8.

I påtrengende tilfelle kan tillatelsen gis av tilsynet for et tidsrum av inntil 6 uker.

2. For et tidsrum av op til 6 uker om gangen kan tilsynet på nærmere vilkår tillate nattarbeid:

- a. når der til regelmessig tilbakevendende tider av året opstår arbeidspress,
- b. når der er opstått uventet eller særlig arbeidspress,
- c. når naturomstendigheter, ulykkeshendelser eller andre upåregnelige begivenheter har forstyrret eller truer med å forstyrre den jevne drift.

Tillatelse kreves ikke for de fire første døgn.

§ 15. Søn- og helgedagsarbeid m. v.

1. Det skal være arbeidshvile fra kl. 18 dagen før en søn- eller helgedag, — for jul-, påske- og pinseften fra kl. 15 — til kl. 22 dagen før neste søknedag.

Som søn- og helgedagsarbeid er tillatt:

- a. arbeid som av hensyn til egen eller annen bedrifts jevne gang må foregå i det i paragrafens første ledd nevnte tidsrum såsom opfyring, opvarmning, rengjøring, vedlikehold, istandsettelse av arbeidsrum, maskiner og andre driftsinnretninger, oprydning, vareoptelling og regnskapsoppgjør,
- b. arbeid for at ikke anlegg, maskiner, råstoffer eller produkter skal ta skade,
- c. vakthold, portnerarbeid og pass av dyr,
- d. arbeid ved utsalgssteder,
- e. transportvirksomhet og dertil knyttet nødvendig lasting, lossing og lagring samt ekspedisjon av post, telegrammer og telefonsamtaler. Med transportvirksomhet er likestillet arbeide som av hensyn til transportmidlenes drift eller de reisendes behov må foregå i det i paragrafens første ledd nevnte tidsrum,
- f. arbeid i bedrift for syke- og pleiehjelp,
- g. arbeid som på grunn av sin art eller beskaffenhet ikke kan avbrytes.

Twist om et arbeide går inn under de foran nevnte undtagelser avgjøres av Arbeidsrådet.

2. Arbeider som har utført søn- og helgedagsarbeid i henhold til punkt 1 litra a—f skal ha det følgende søn- eller helgedagsdøgn fri i overensstemmelse med påbudet i punkt 1, første ledd.

19 juni. Departementet kan tillate lempning heri når det av
Nr. 8. praktiske grunner må anses særlig påkrevd.

3. For arbeid efter punkt 1, litra g, skal der finne sted et ukentlig skiftombytte efter en av tilsynet godkjent skiftplan.

Skiftombyttet skal foretas slik at arbeiderne, med en gjennomsnittlig arbeidstid av 48 timer pr. uke, så vidt mulig får søn- og helgedagsfritid som i punkt 2 første ledd anført og minst hver tredje søn- og helgedag.

§ 16. *Spesiell tillatelse til søn- og helgedagsarbeid.*

1. Såfremt offentlige eller almene interesser eller andre hensyn gjør det særlig påkrevd, kan departementet tillate søn- eller helgedagsarbeid i den utstrekning som det efter forholdene trenges.

Tillatelsen gjelder ikke tiden mellom kl. 15 julaften til 2. juledag kl. 22, fra kl. 15 onsdag i påskeuken til langfredag kl. 22 og fra kl. 15 dagen før påske- og pinsedag til 2. påske- og pinsedag kl. 22, medmindre den uttrykkelig omfatter også disse tidsrum.

I påtrengende tilfelle kan tillatelse for en enkelt anledning gis av tilsynet.

2. Arbeid som efter sin art eller i henhold til dispensasjon går hele døgnet, men ikke uken rundt, og arbeid på 2 dagskift i henhold til § 13 punkt 7 kan med departementets samtykke være i gang til kl. 22 dagen før en søn- eller helgedag.

§ 17. *Den almindelige arbeidstid.*

1. En arbeiders almindelige arbeidstid må ikke være over 8 timer daglig og ikke over 48 timer uken. Til arbeidstiden i gruber regnes også faringstiden.

Er den almindelige arbeidstid på bestemte dager regelmessig kortere enn 8 timer, kan den de øvrige dager i samme uke forlenges tilsvarende, men høist med 1 time.

2. For arbeid av den i § 15, punkt 1 litr. g nevnte art, kan tilsynet godkjenne skiftplan som i løpet av skiftperioden gir hver arbeider en almindelig arbeidstid på gjennomsnittlig 48 timer uken. Ved avgjørelsen skal legges særlig vekt på hvad flertallet av arbeiderne ønsker.

3. Nødvendiggjør bedriftens eller arbeidets art en uregelmessig fordeling av arbeidstiden, kan den almindelige arbeidstid for bedriftens arbeidere eller grupper av arbeidere med departementets samtykke ordnes således at den i løpet av høist 6 uker blir gjennomsnittlig 48 timer

i uken. Før departementet treffer sin avgjørelse skal det 19 juni. være gitt vedkommende arbeidere eller deres organisa- Nr. 8.
sjoner anledning til å uttale sig.

4. Optrer i et yrke eller i en bedrift på grunn av årstiden, klimaet eller andre forhold til regelmessig tilbakevendende tider av året sterkt arbeidspress, kan den almindelige arbeidstid for vedkommende yrke eller bedrift med departementets samtykke ordnes således at den i løpet av høist 1 år blir gjennemsnittlig 48 timer uken, men således at den almindelige arbeidstid ikke overstiger 10 timer daglig og 54 timer uken. Før departementet treffer sin avgjørelse skal det være gitt vedkommende arbeidere eller deres organisasjoner anledning til å uttale sig.

5. For anlegg, drift og vedlikehold av samferdselsmidler som drives av Staten, herunder post-, telegraf- og telefon-tjeneste, kan Kongen fastsette en sådan arbeidsordning som nevnt i punkt 3 og 4 efterat det er gitt vedkommende tjenestemenns organisasjoner anledning til å forhandle om arbeidsordningen.

§ 18. *Arbeidsberedthet m. v.*

1. Når den jevne drift ikke kan gå sin gang uten at enkelte arbeidere må begynne før eller slutte efter de andre arbeidere, kan den almindelige arbeidstid forlenges til høist 10 timer daglig for disse arbeidere.

Utover den efter § 17, punkt 1 tillatte arbeidstid kan kunder ekspederes ferdig i op til $\frac{1}{2}$ time.

2. Medfører bedriftens eller arbeidets art at arbeidet for enkelte arbeidere eller grupper av arbeidere blir avbrutt av perioder hvor intet eller litet arbeide blir ydet, men slik at vedkommende arbeidere i disse perioder ikke kan forlate arbeidsplassen, kan den almindelige arbeidstid utstrekkes til høist 10 timer daglig for disse arbeidere.

Tvist om hvorvidt et arbeide går inn under de foran nevnte undtagelser avgjøres av Arbeidsrådet.

§ 19. *Overtidsarbeid.*

1. Varer arbeidet for nogen arbeider utover den tid som utgjør hans almindelige arbeidstid efter §§ 17 og 18, jfr. §§ 9 og 24, regnes arbeidet i den overskytende arbeidstid for overtidarbeid.

Overtidsarbeid må ikke finne sted uten i følgende særlige tilfeller:

a. når uforutsette hendelser eller forfall blandt arbeiderne har forstyrret eller truer med å forstyrre den jevne drift,

19 juni.

Nr. 8.

- b. når overtidsarbeid trenges for at ikke anlegg, maskiner og råstoffer eller produkter skal ta skade,
- c. når det er opstått uventet eller særlig arbeidspress,
- d. når offentlige eller almene interesser eller andre hensyn særlig krever det. Dog skal arbeidsgiveren om overtidsarbeid av sådan grunn anvendes og utøves lenger enn ett døgn, innhente tilsynets samtykke,
- e. i statens transportbedrifter, når den overordnede tjenestemyndighet av hensyn til driftsforholdene anser bruk av overtidsarbeid for nødvendig. Bruk av overtidsarbeid skal i så fall skje efter de til enhver tid av statsmyndighetene fastsatte regler.

2. For overtidsarbeid skal der betales et tillegg til den lønn som er avtalt for arbeiderens tilsvarende arbeid i hans almindelige arbeidstid. Tillegget skal være minst 25 procent.

Ved akkordarbeid beregnes tillegget på grunnlag av den for vedkommende arbeider fastsatte uke-, måneds- eller timelønn med mindre særskilt avtale er truffet.

§ 20. *Lengden av overtidsarbeid.*

1. Overtidsarbeid kan finne sted i op til 10 timer i uken. Tilsynet kan for en bestemt anledning eller for et tidsrum av ikke over 6 måneder om gangen samtykke i at overtidsarbeid for den enkelte arbeider kan finne sted i op til 15 timer i uken.
2. Overtidsarbeid må ikke i noget tilfelle utgjøre over 30 timer for nogen arbeider i 4 på hverandre følgende uker.
3. For bedrifter som på grunn av produktets art eller av andre grunner til enkelte tider av året har behov for en lengere arbeidstid, kan departementet fastsette andre regler for overtidsarbeid enn i punkt 1 og 2 nevnt, men så at det samlede antall overtidstimer i kalenderåret ikke må bli større enn tillatt efter punkt 2.

§ 21. *Lønningslister.*

Lønningslister skal føres slik at omfanget av overtidsarbeidet for den enkelte arbeider kan sees. De skal være tilgjengelige for tilsynet.

§ 22. *Hvilepauser og ukentlig fritid.*

1. Er en arbeiders daglige arbeidstid over 8 timer skal arbeidstiden deles med to hvilepauser på tilsammen minst $\frac{3}{4}$ time eller med en av samme lengde.

Tilsynet kan tillate at hvilepausen forkortes til $\frac{1}{2}$ 19 juni. time, når dette er avtalt mellem bedrift og dens arbeidere Nr. 8. og må ansees for ubetenkelig.

I hvilepausen må arbeiderne ikke opholde sig i arbeidsrummene medmindre driften i disse er helt innstillet eller tilsynet har samtykket i det. Det må ikke tillates arbeiderne å arbeide i hvilepausene med mindre det gjelder uopsettelig arbeid av den art som er nevnt i § 24.

Bestemmelsen om hviletid kan med vedkommende regjeringsdepartements tillatelse endres overensstemmende med virksomhetens krav. Arbeiderne bør i sådanne tilfeller skiftevis eller på annen måte såvidt mulig tilståes den lovbestemte hviletid.

2. Den almindelige arbeidstid for arbeideren skal fordeles således at han hver uke har en sammenhengende fritid av minst 24 timer. Fridagen bør såvidt mulig legges på søn- eller helgedag og gis samtidig for alle bedriftens arbeidere. For arbeid som utføres efter godkjent skiftplan i henhold til § 15, punkt 3 eller i andre særlige tilfeller kan departementet fastsette en annen fordeling av den ukentlige hviletid, men slik at arbeideren i løpet av skiftperioden eller et annet nærmere fastsatt tidsrum får en sammenhengende fritid på gjennomsnittlig minst 24 timer i uken.

§ 23. Ferie.

Har arbeider vært ansatt ved samme bedrift ett år i sammenheng, har han så lenge arbeidsforholdet varer rett til en sammenhengende årlig ferie på minst 9 arbeidsdager med behold av den lønn han vilde ha optjent på almindelig arbeidstid. Har han vært ansatt under ett år, men minst 6 måneder har han krav på ferie i forhold hertil, dagantallet avrundet opad. Lønnes han efter arbeidsresultatet, beregnes feriegodtgjørelsen efter hans gjennomsnittsførtjeneste med mindre annen avtale er truffet. Når kost utgjør en del av lønnen, kan han istedenfor kost kreve kostholdsgodtgjørelse.

Ferietiden fastsettes av arbeidsgiveren. Den skal legges i tiden mellem 15 mai og 15 september såfremt ikke driftsmessige hensyn er til hinder herfor.

Dersom en arbeider med rett til ferie forlater sin stilling før ferietidens utløp, har han krav på feriegodtgjørelsen.

Feriegodtgjørelse utbetales ved feriens inntreden.

Ved særlig avtale mellem arbeidsgiver og arbeidere eller deres organisasjoner kan der fastsettes andre bestemmelser

- 19 juni. enn nevnt foran, men slik at bestemmelsen i paragrafens første punktum om den minste lengde av ferien ikke kan fravikes til skade for arbeideren.

Bestemmelsene i denne paragraf gjelder også bedrift og arbeid, som etter § 12 er undtatt fra regelen om arbeidstiden, men de gjelder ikke for dem som går inn under lov om offentlig tjenestemenn av 15 februar 1918.

§ 24. *Undtagelse fra arbeidstidsbestemmelsene.*

Arbeid som på grunn av naturhendelser, ulykkeshendelser eller andre uforutseelige begivenheter må foretas for å avverge fare for eller skade på liv eller eiendom kan uten hensyn til bestemmelsene i § 13, første ledd og § 15, punkt 1, første ledd foretas til enhver tid av døgnet. Innen de første fire døgn gjelder ikke begrensningen i § 17, punkt 1 og § 22, punkt 2.

Kapitel 4.

Særlige bestemmelser om arbeid av kvinner.

§ 25. *Barselkvinner.*

1. Kvinne kan med minst 3 dagers varsel kreve å være arbeidsfri i de siste 6 uker før hun etter attest fra læge eller jordmor venter barn. Hun bør være arbeidsfri de første 6 uker etter fødselen. Hvis hun ved lægeattest godtgjør at hun lider av sykdom som er en følge av svangerskap eller fødsel, kan hun kreve å være arbeidsfri i inntil ytterligere 6 uker.
2. Kvinne som er fraværende fra sitt arbeide i henhold til bestemmelsene i punkt 1 må ikke sies op når arbeidsgiveren er på det rene med at hennes fravær skyldes disse grunner eller hun uten opphold underretter ham om at dette er grunnen til hennes fravær. Er hun allerede sagt op til et tidspunkt som faller innenfor det i punkt 1 nevnte tidsrum, er opsigelsen gyldig, men opsigelsesfristen forlenges med dette tidsrum.

Er arbeidsavtalen inngått for et bestemt arbeide av forbigående art, kommer bestemmelsen ikke til anvendelse når arbeidet er avsluttet før hun på ny møter frem til arbeidet.

3. Kommer kvinne i trang i den tid hun ifølge bestemmelsene i punkt 1 er fraværende fra sitt arbeid, kan hun kreve hjelp av det offentlige etter den til enhver tid gjeldende lovgivning herom. Hjelpen skal ikke regnes som fattighjelp.

4. Kvinne som ammer sitt barn, kan kreve den frihet som 19 juni. hun av den grunn trenger og minst $\frac{1}{2}$ time to ganger Nr. 8. daglig.

Kapitel 5.

Særlige bestemmelser om arbeid av barn og ungdom.

§ 26. *Barn og ungdom.*

Denne lov mener med:

1. Barn — enhver som ikke har fylt 15 år, eller som er skolepliktig etter folkeskolelovene.
2. Ungdom — enhver i alderen mellom 15 og 18 år som ikke er skolepliktig etter folkeskolelovene.

§ 27. *Barnearbeid.*

1. Barn må ikke brukes til arbeid i bedrift som går inn under bestemmelsene i kap. 3. For de i § 12 nevnte bedrifter kan departementet bestemme hvorvidt og på hvilke vilkår barn skal kunne brukes.
2. Barn over 12 år kan sysselsettes med tørring av torv og fisketørring i fri luft, ombringelse av varer og budtjeneste i den utstrekning som omsynet for deres helse, skolegang og moral gjør forsvarlig og for øvrig på slike vilkår som departementet måtte fastsette.

§ 28. *Arbeid av ungdom.*

Ungdom må ikke anvendes til å passe dampkjeler eller maskiner hvis betjening krever særlig forsiktighet.

For bedrift eller arbeid som finnes å være særlig anstrengende eller farlig for ungdoms liv og helse eller når andre grunner tilsier det, kan Kongen påby at særlige foranstaltninger skal treffes, jfr. § 9, såsom at den unge arbeiders helse og kroppsutvikling skal undersøkes av læge før han begynner å arbeide, at hans samlede arbeids- og skoletid, om han søker teknisk eller faglig aftenskole, ikke må overskride et visst antall timer daglig eller at det skal være helt forbudt at ungdom sysselsettes.

Ved bergverk og stenbrudd må ungdom ikke anvendes til arbeid under jorden.

§ 29. *Nattarbeid av ungdom.*

1. I industriell bedrift, anleggs- og bygningsarbeid må ungdom ikke anvendes til arbeid mellom kl. 21 og kl. 6 med undtagelse av det i § 13 punkt 2 og 7 nevnte arbeid for såvidt angår arbeidere over 16 år, eller i den tid som

- 19 juni. etter § 15 punkt 1, første ledd er bestemt for søn- og
 Nr. 8. helgedagshvil, såfremt arbeidet ikke er av den art som
 nevnt i § 15 punkt 1 litr. b, eller særlige begivenheter av
 den art som er nevnt i § 24 gjør det bydende nødvendig.

Hvis hensyn til den unge arbeiders opplæring i et yrke
 tilsier det, kan departementet tillate at ungdom over 16
 år settes til nattarbeid eller søn- og helgedagsarbeid på
 de vilkår som omsynet for den unge arbeiders helse gjør
 forsvarlig.

2. Kongen kan bestemme at denne paragraf skal gjelde
 også for andre bedrifter enn dem som er nevnt i punkt 1.

§ 30. *Lengden av arbeidstiden for barn og ungdom.*

I bedrift som går inn under bestemmelsene i kapitel 3
 må barn og ungdoms almindelige arbeidstid ikke være lengre
 enn nevnt i § 17 punkt 1. Den i § 17 punkt 2—4 nevnte om-
 legning av arbeidstiden kan ikke anvendes på ungdom uten
 departementets tillatelse i hvert enkelt tilfelle. Ungdom må
 ikke settes til forlenget almindelig arbeidstid (§ 18). Barn
 og ungdom må ikke settes til overtidarbeid.

Arbeidstiden for barn og ungdom skal legges slik at den
 ikke hindrer skolegang som de trenger for sin utdannelse.

§ 31. *Liste over barn og ungdom.*

Departementet kan bestemme at arbeidsgiver skal føre
 liste over barn og ungdom som han har i arbeid.

Kapitel 6.

Bestemmelser om arbeidsavtalen og om arbeidsreglement.

§ 32. *Arbeidslønn.*

1. Arbeidslønnen skal betales i gangbare kontante penger,
 såfremt ikke betaling i check eller bankanvisning er av-
 talt. Den skal betales på eller ved arbeidsstedet i ar-
 beidstiden eller snarest mulig etter endt arbeidstid.

Er time-, dag- eller ukelønn avtalt, skal utbetalingen
 skje minst en gang om uken. For akkordarbeid kan
 oppgjøret utsettes til arbeidet er ferdig, men således at
 der hver uke skal betales et passende forskudd for det
 arbeid som er gjort. Andre oppgjørsfrister kan fastset-
 tes ved avtale.

For måneds- eller årslønnede arbeidere skal utbetaling
 skje minst to ganger i måneden, hvis ikke annet avtales.

2. Fradrag i lønn må ikke gjøres uten skriftlig avtale, und-
 tagen når det er hjemlet i lov eller det gjelder reglemen-

terte innskudd i pensjons- og sykekasser, eller erstatning 19 juni. for skade som arbeideren har voldt forsettlig eller ved Nr. 8. grov uaktsomhet.

3. Ved avlønningen eller straks efter denne kan arbeideren kreve skriftlig opgave over lønnens størrelse, beregningsmåte og mulige fradrag.

§ 33. Opsigelse.

1. Såfremt ikke noget annet er avtalt skriftlig eller fastsatt i reglement, skal opsigelse kunne finne sted:

- a. for arbeider med time-, dag-, ukelønn eller stykkbetaling med minst 14 dagers varsel,
- b. for arbeider med måneds- eller årslønn til slutten av en kalendermåned med minst en måneds varsel.

Fristen skal være like lang for begge parter.

Bestemmelsen i dette avsnitt gjelder ikke for arbeider som uttrykkelig er antatt på prøve eller til utførelse av et bestemt arbeid av forbigående art.

2. Arbeider som efter å ha fylt 25 år i minst 5 år har vært ansatt i samme bedrift, må ikke sies op med kortere varsel enn en måned ved slutten av en kalendermåned. Opsigelsesfristen skal være gjensidig og gjelder ikke arbeidsopsigelse efter lov om arbeidstvister av 5 mai 1927.
3. a. Blir en arbeider som efter sitt fylte 21 år har minst 3 års sammenhengende ansettelse ved samme bedrift, opsagt fra denne stilling uten at opsigelsen har saklig grunn i bedriftsinnehaverens, arbeiderens eller bedriftens forhold, men skyldes helt utenforliggende grunner, kan han kreve erstatning av arbeidsgiveren. Erstatning kan dog ikke kreves hvis opsigelsen skyldes press fra bedriftens øvrige arbeidere eller fra en organisasjon, når arbeidsgiveren har hatt grunn til å tro at han ellers vilde påføres tap eller skade.
- b. Ved fastsettelsen av erstatningens størrelse, som ikke må overstige $\frac{1}{2}$ av arbeiderens sist oppebårne årsfortjeneste, skal det tas hensyn til arbeiderens tapte fortjeneste, tjenestetid, lønn, utsikt til nytt eller annet arbeid, arbeidernes eget forhold og i øvrig til omstendigheter som det finnes rimelig og billig å ta i betraktning. Tilbakekalles opsigelsen, bortfaller erstatningen fra den tid arbeidsforholdet kan gjenoptas.
- c. Søksmål mot arbeidsgiveren må reises innen 2 uker fra mottatt opsigelse.
- d. Nærværende bestemmelser kommer ikke til anvendelse på arbeidsopsigelse efter lov om arbeidstvister av 5 mai 1927. Det samme gjelder hvis en bedrift har

19 juni.
Nr. 8.

innført pensjonsordning for sine arbeidere og opsigelsen finner sted når retten til pensjon er inntrådt.

4. Nødvendiggjør ulykker, naturomstendigheter eller andre uforutseelige hendelser at driften helt eller delvis må innstilles faller opsigelsesfristen bort overfor arbeidere ved det arbeid som er innstillet. Opsigelsesfristen faller ikke bort ved arbeidsgiverens død eller konkurs og heller ikke ved arbeidsstans, som uten arbeidernes skyld er foranlediget ved, at arbeidsrum, maskiner, redskap eller arbeidsmaterialer, som arbeidsgiveren skal stille til rådighet, ikke kan brukes.

5. Bestemmelsene i denne paragraf er ikke til hinder for at arbeider kan avskjediges uten opsigelsesfrist efter gjeldende rettsregler eller i henhold til reglement.

6. Bestemmelsene i denne paragraf gjelder ikke for dem som går inn under lov om offentlige tjenestemenn av 15 februar 1918.

§ 34. *Arbeidsreglement.*

I industriell bedrift, handels- og kontorbedrift skal arbeidsgiveren, i samråd med 5 av arbeiderne valgte representanter, for de arbeidere som ikke har en ledende eller kontrollerende stilling, utarbeide et arbeidsreglement, når bedriften sysselsetter over 10 arbeidere eller når tilsynet uten hensyn til arbeiderantallet finner grunn til å påby det. Reglementet skal inneholde de ordensregler som trenges, regler for arbeidsordningen, vilkår for ansettelse, opsigelse og avskjed og bestemmelse om utbetaling av lønninger.

I arbeidsreglementet kan ikke fastsettes bøter for forseelser mot reglementet.

Departementet kan bestemme at arbeidsreglement skal utarbeides i andre bedrifter og for andre arbeidere enn nevnt foran.

§ 35. *Arbeidernes deltagelse i utarbeidelse av arbeidsreglement.*

Bedriftens arbeidere over 18 år skal velge de i § 34 nevnte 5 representanter som må være over 21 år til på de øvriges vegne å forhandle med bedriften om reglementets bestemmelser.

Hvis arbeiderne fremsetter avvikende forslag til arbeidsreglement, skal dette vedlegges når reglementet blir sendt inn til godkjenning.

Undlater arbeiderne å velge representanter til å forhandle med bedriften om arbeidsreglementets opprettelse, skal arbeidsgiveren opplyse herom når han sender reglementet til godkjenning.

§ 36. *Frist for innsendelse av arbeidsreglement.*

19 juni.
Nr. 8.

Innehaver av bedrift av den art og størrelse som er nevnt i § 34 skal innen 6 uker etter at loven er trådt i kraft eller etter at bedriften er satt i gang sende utkast til arbeidsreglement til tilsynet, såfremt bedriften ikke tidligere har arbeidsreglement som er godkjent.

Hvis der i de foreliggende reglementer finnes bestemmelser som strider mot denne lov blir de forsåvidt å forandre.

Når tilsynet forlanger at arbeidsreglement skal utarbeides i henhold til bestemmelsen i § 34, skal utkastet innsendes innen 4 uker fra den dag kravet er fremsatt.

§ 37. *Godkjennelse av arbeidsreglement.*

Tilsynet skal med sin uttalelse snarest mulig sende arbeidsreglementet til Arbeidsrådet til godkjennelse. Denne kan bare meddeles såfremt arbeidsreglementet er istandbragt på lovlig måte og ikke strider mot loven eller inneholder bestemmelser som er ubillige overfor arbeiderne.

§ 38. *Forandring i arbeidsreglement.*

Når der ønskes forandringer i eller tillegg til et godkjent arbeidsreglement, skal reglene i §§ 34, 35 og 37 følges.

§ 39. *Opslag.*

De forskrifter og bestemmelser som er gitt i henhold til denne lov og som vedkommer bedriften skal være opslått i lett leselig form på ett eller flere iøinefallende steder i bedriften.

Det samme gjelder reglene om arbeids- og hviletid ved bedriften, de dispensasjoner som måtte være gitt og arbeidsreglementet når sådant skal være utarbeidet i henhold til § 34. Et eksemplar av arbeidsreglementet skal leveres til hver arbeider som det vedkommer.

§ 40. *Lovbestemmelsenes ufravikelighet.*

Arbeider kan ikke i videre omfang enn loven uttrykke-
lig hjemler, rettsgyldig vedta fravikelser fra lovens bud.

Kapitel 7.

Arbeidstilsynet. — Arbeidsrådet.

§ 41. *Statens arbeidstilsyn.*

1. Tilsynet med at bestemmelsene i denne lov overholdes skal utføres av Statens arbeidstilsyn og stedlige arbeidsnevnder. For transportbedrift som drives av Staten, her-

19 juni.
Nr. 8.

under post-, telegraf- og telefonverket, kan Kongen bestemme hvordan tilsynet skal ordnes.

2. Statens arbeidstilsyn er chefspektøren, inspektører, tilsynsmenn og assistenter. Stillingene kan besettes med såvel kvinner som menn. Som inspektører og assistenter skal ansettes både kvinner og menn.

Tilsynet med bergverksdrift og med bergverk likeartede bedrifter kan Kongen legge under bergvesenets tjenestemenn som arbeidsinspektører. I bedrift som går inn under denne lov, utføres tilsynet med de ildsfarlige gjenstander som omfattes av ildsfarlighetsloven, av den inspektør som er nevnt i sistnevnte lov.

For enkelt leilighet og i særlige tilfeller kan departementet anta andre sakkyndige til å foreta inspeksjon.

3. Chefinspektøren og inspektørene ansettes av Kongen, de øvrige tjenestemenn av departementet. Kongen bestemmer hvilke særlige kunnskaper der skal kreves for ansettelse i de forskjellige stillinger i arbeidstilsynet.
4. De nærmere bestemmelser om tilsynets organisasjon og virksomhet gis av Kongen. Kongen kan også gi nærmere bestemmelser om forholdet mellom arbeidstilsynet og andre tilsynsmyndigheter.

§ 42. *Det stedlige tilsyn (arbeidsnevnder).*

1. I hver kommune skal der være en eller flere arbeidsnevnder som hver skal ha minst 3 medlemmer med personlige varamenn.
2. Nevndens medlemmer med varamenn velges av kommunestyret for 4 år om gangen.

I hver nevnd skal der være minst 1 arbeider. Minst ett av medlemmene skal være kvinne. Ved valget bør has for øie at iallfall en av de valgte har kjennskap til maskiner og deres bruk. Som regel bør en læge antas som medlem av nevnden. Blandt nevndens medlemmer velger kommunestyret formannen og nestformannen.

Minst en måned før valget skal kommunestyret kunnngjøre hvor mange av nevndens medlemmer skal være arbeidere, og rette en opfordring til de arbeidere som er sysselsatt ved bedrifter innen kommunen om å sende forslag om arbeidermedlemmer med varamenn.

3. Den som har vært medlem av nevnd i fire år kan undslå sig for gjenvalg for de neste fire år.
4. Har arbeidsnevnd under 6 medlemmer, kreves for vedtaksført møte at minst 3 medlemmer er til stede, ellers må minst to tredjedeler være til stede. Vedtak fattes med

simpelt flertall. Formannens stemme gjør utslaget i tilfelle stemmelikhet. 19 juni.
Nr. 8.

Dispensasjonsrett som blir lagt til nevndene, kan i påtrengende tilfelle foreløbig utøves av formannen. Han skal snarest mulig forelegge saken for nevnden.

§ 43. *Tilsynets beslutninger og forandringer i disse.*

1. Tilsynet gir de almindelige og spesielle bestemmelser, henstillinger og pålegg som trenges til gjennomførelse av loven.

Påleggene skal gis skriftlig og såfremt det gjelder forandringer eller utbedringer til forebyggelse av arbeidsulykker og sikring av sunde arbeidsvilkår, skal der settes en passende frist innen hvilken pålegget skal være utført. Når overhengende fare tilsier det kan tilsynet forlange at de nødvendige foranstaltninger blir iverksatt med en gang.

Hvis et pålegg ikke etterkommes og tilsynet setter ny frist for dets utførelse og denne oversittes, kan tilsynet la bedriften helt eller delvis stanse inntil det påklagede forhold er rettet.

2. Dispensasjon fra lovens bestemmelser skal for å være gyldig avfattet skriftlig eller ved telegram.
3. Tilsynets lovlig fattede beslutninger kan bare forandres eller opheves av tilsynet eller departementet.

§ 44. *Tilsynets adgang til bedriften.*

Arbeidsrådets medlemmer, tilsynet og de sakkyndige som er antatt etter bestemmelsen i § 41, punkt 2 eller tilkalt etter bestemmelsen i § 48 skal til enhver tid ha adgang til hvert arbeidssted som går inn under loven eller som det er spørsmål om å bringe inn under den. Det samme gjelder for det i § 6, punkt 1 nevnte husvær. Kreves det, skal vedkommende legitimere sig.

Arbeidsgiver, arbeider og enhver annen som er knyttet til bedriften, er forpliktet til å gi alle de opplysninger som anses påkrevd for utøvelsen av tilsynet.

§ 45. *Inspeksjonsbok.*

Tilsynet kan pålegge bedrift å holde inspeksjonsbok. Departementet kan gi de nærmere bestemmelser om hvordan boken skal innrettes, føres og opbevares.

§ 46. *Taushetsplikt.*

Arbeidsrådets medlemmer, tilsynet og sakkyndige skal såfremt ikke hans tjenesteplikt krever noget annet, bevare

19 juni. taushet om de drifts- og forretningsforhold som de under sitt Nr. 8. arbeid er blitt kjent med, og de skal uten bedriftens samtykke holde sig fra å etterligne bedriftens innretninger og fremgangsmåter.

Når der til arbeidsrådet eller tilsynet skjer anmeldelse av noget forhold som strider mot loven, skal anmelderens navn hemmeligholdes, hvis han ikke uttrykkelig samtykker i å navngis eller anmeldelsen viser sig å være ugrunnet.

§ 47. Tilsynets forhold til bedriften.

1. Tjenestemenn i Statens arbeidstilsyn må ikke for egen eller fremmed regning drive eller ha betydelig økonomisk interesse eller ansettelse i bedrift som er underlagt deres tilsyn, og de må heller ikke ta imot oppdrag fra sådan bedrift mot godtgjørelse. I særlige tilfeller og når det skjønnes å være uten skade for tjenestens utførelse, kan departementet gjøre undtagelser fra forbudet.
2. Arbeidsgiver eller drifts- eller arbeidsleder må som medlem av arbeidsrådet eller arbeidsnevnd ikke ta del i undersøkelser eller tilsynsvirksomheten når det gjelder bedrift som han selv driver, har betydelig økonomisk interesse eller ansettelse i, eller når det gjelder bedrift av samme art som hans egen. Arbeider må som medlem av arbeidsrådet eller arbeidsnevnd ikke ta del i undersøkelser eller tilsynsvirksomhet når det gjelder den bedrift han arbeider ved, med mindre departementet samtykker i det.

§ 48. Arbeidsrådet.

Arbeidsrådet skal ha 5 medlemmer. Rådets formann og varaformann skal ha juridisk utdannelse og opnevnes av Kongen for fem år. Av de fire øvrige medlemmer med varamenn, hvorav to skal være arbeidsgivere og to arbeidere, opnevnes en arbeidsgiver og en arbeider av departementet, resten av Stortinget. Funksjonstiden for disse medlemmer er tre år. Chefinspektøren for arbeidstilsynet deltar i rådets forhandlinger men uten stemmerett. Rådet kan for enkelte leiligheter tilkalle spesielle sakkyndige.

Arbeidsrådet har, foruten å utføre de hverv som er pålagt det i denne lov, å fungere som rådgiver for departementet.

De nærmere bestemmelser om arbeidsrådets virksomhet gis av departementet.

§ 49. Avgiftsplikt.

1. Bedrift som går inn under denne lov, og som er trygdepliktig efter lovgivningen om ulykkestrygd for industri-

arbeidere m. v., skal betale til statskassen en årlig tilsynsavgift efter regler som Kongen fastsetter. Avgiften kan inndrives ved utpantning. 19 juni. Nr. 8.

Kongen kan bestemme at bedrift som går inn under denne lov, men ikke omfattes av loven om ulykkestrygd skal betale en tilsvarende tilsynsavgift, og kan fastsette regler om innkreving av denne.

2. Til dekning av de utgifter som er forbundet med undersøkelser og prøver av kjeler, beholdere og rørledninger som er utsatt for damptrykk, skal eieren eller brukeren betale en avgift efter regler som Kongen fastsetter. Avgiften kan inndrives ved utpantning.

På samme vis kan det pålegges avgift til dekning av utgiftene til det eftersyn som måtte bli påbudt med hjemmel i § 7, punkt 2.

§ 50. *Utgiftene ved det stedlige tilsyn (arbeidsnevndene).*

Utgiftene ved arbeidsnevndens virksomhet bæres av kommunen, undtagen forsåvidt angår den skyss- og kostgodtgjørelse som måtte tilkomme nevndens formann. Denne godtgjørelse utredes av statskassen.

Kapitel 8.

Straffebud.

§ 51.

Såfremt ikke strengere straffebud efter den almindelige straffelov blir å bruke, straffes en arbeidsgiver eller innehaver av bedrift med bøter, når han:

1. overtrer lovens bestemmelser om forebyggelse av arbeidsulykker og sikring av sunde arbeidsvilkår eller de i medhold av disse bestemmelser utferdigede forskrifter, reglement eller pålegg,
2. overtrer lovens bestemmelser eller de i medhold av disse bestemmelser utferdigede forskrifter om natt-, søn- eller helgedagsarbeid, eller om arbeidstidens lengde eller om hvile- og fritid eller om særvern av kvinner, barn og ungdom,
3. undlater å gjøre de i loven påbudte anmeldelser eller opslag, eller å føre de i loven påbudte lister eller å istandbringe arbeidsreglement,
4. overtrer bestemmelsene i § 32 om oppgjør med arbeiderne.

§ 52.

Det som i loven er bestemt om arbeidsgiveren skal også gjelde for den som i arbeidsgiverens sted leder bedriften.

19 juni.

§ 53.

Nr. 8.

Såfremt ikke strengere straffebud efter den almindelige straffelov blir å bruke, straffes en arbeider med bøter når han gjør sig skyldig i nogen forseelse av den art som er nevnt i § 51, punkt 1.

§ 54.

Foreldre og foresatte som lar barn utføre arbeid i strid med denne lov, straffes med bøter.

§ 55.

Såfremt ikke strengere straffebud efter den almindelige straffelov blir å bruke, straffes med bøter den som fjerner eller forsettlig eller ved grov uaktsomhet ødelegger påbudte sikringsdeler.

På samme måte straffes eier eller bruker av maskiner og andre tekniske innretninger, som overtrer de i denne lov eller med hjemmel i loven utferdigede forskrifter eller pålegg om forebyggelse av ulykker ved den slags maskiner og innretninger, og den som tilvirker, forhandler eller monterer maskineri av den art som er nevnt i § 8 uten de av tilsynet påbudte sikringsdeler.

§ 56.

Såfremt ikke strengere straffebud efter den almindelige straffelov blir å bruke, straffes med bøter den som legger hindringer i veien for arbeidsrådets eller tilsynets undersøkelser, eller undlater å yde den bistand som han plikter, eller å gi de opplysninger som ansees påkrevd for utførelsen av tilsynet.

§ 57.

Enhver som er knyttet til arbeidsrådet og arbeidstilsynet, er overfor den almindelige straffelov å regne for offentlig tjenestemann.

§ 58.

Påtalen for forseelser mot denne lov er offentlig, men forseelser mot § 32 påtales ikke uten etter begjæring fra fornærmede.

Kapitel 9.

Ikrafttredelses- og overgangsbestemmelser.

§ 59.

1. Denne lov trer i kraft den 1 januar 1937.
2. Fra den dag denne lov trer ikraft opheves lov av 18 september 1915 om arbeiderbeskyttelse i industrielle virk-

somheter med forandringer og tillegg av 11 juli 1919 og 19 juni. 29 mai 1925, dog skal de i henhold til denne lovs §§ 3, 9, 17 og 18 utferdigede forskrifter og bestemmelser bli gjeldende inntil videre. Likeledes opheves § 60 i lov av 14 juli 1842 om bergverksdriften.

Nr. 8.

3. Bestemmelser i en tariffavtale som er inngått før denne lovs ikrafttreden og som fastsetter en lengere arbeidstid eller en mindre betaling for overtidsarbeid enn bestemt etter denne lov, skal forbli gjeldende inntil avtalens gyldighetstid er utløpet.
4. Bestemmelsene i kapitel 3 skal ikke gjelde for bedrifter for syke- og pleiehjelp før fra den tid Kongen bestemmer. Dog skal nevnte kapitel være gjort gjeldende for alle disse bedrifter senst innen 1 juli 1939.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 19 juni 1936.

HAAKON

(L. S.)

Halvdan Koht.

B. Rolsted.

Lov om innskrenkning i adgangen for den som ikke er norsk læge eller tannlæge, til å ta syke i kur.

19 juni.

Nr. 9.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 9 juni 1936 sålydende:

§ 1. Den som tar syke i kur uten å være norsk læge eller tannlæge, må ikke kalle sig læge eller tannlæge eller gi sig noen titel eller betegnelse som er egnet til å få folk til å tro at han har rett til å utøve læge- eller tannlægevirk-somhet. Forbudet gjelder alle betegnelser som inneholder ordene læge eller doktor eller sammensetninger eller forkortelser herav, (naturlæge, huddoktor, dr.) eller ord eller forkortelser som let kan forveksles med slike betegnelser. Han må heller ikke på annen måte overfor den som søker hans hjelp, uriktig utgi sig for å være autorisert til å yde hjelp i sykdomstilfelle, eller betegne sig som spesialist i noen slags sykdommer eller sykebehandling.

§ 2. Den som tar syke i kur uten å være norsk læge eller tannlæge, må ikke uten samtykke av det departement som medisinalvesenet hører under, avertere eller ved tekst eller bilder gjøre reklame for sin virksomhet, frasett opplysning om navn, adresse og kontortid og en almindelig meddelelse om virksomhetens art.

19 juni. Avertering eller reklame som er overdreven eller misvisende, eller som angår noen virksomhet som strider mot denne lov, er forbudt.

§ 3. Den som tar syke i kur uten å være norsk læge eller tannlæge, må ikke anvende lægemidler som det er apotekerne forbudt å utlevere til alle og enhver, foreta operative inngrep, gi innsprøitninger, iverksette fullstendig eller lokal bedøvelse, eller anvende noen annen undersøkelses- eller behandlingsmåte som efter nærmere bestemmelse av Kongen bare må anvendes av læger eller tannlæger.

Han må heller ikke efter skriftlige opplysninger eller lignende behandle personer som han ikke selv har undersøkt.

§ 4. Den som ikke er norsk læge, må ikke ta syke i kur og derunder behandle epidemiske eller smittsomme sykdommer som efter lov eller annen bestemmelse er gjenstand for det offentliges særlige forsorg.

Det samme gjelder tuberkuløse sykdommer og kjønnsykdommer selv om de ikke er i smittsom form, kreft, sukker-syke, farlige anemier og struma med sykelige tilstander.

§ 5. Den som ikke er norsk læge eller tannlæge, og som ikke har opholdt sig her i landet i ti år eller som har utstått frihetsstraff her eller i utlandet, må ikke ta syke i kur. Det samme gjelder omstreifer.

§ 6. Overtredelse av §§ 1—5 eller av bestemmelser som gis efter denne lov, straffes med bøter eller fengsel i inntil tre måneder. I gjentakelsestilfelle og under særdeles skjerpene omstendigheter kan straffen forhøies til inntil seks måneders fengsel, og vedkommende kan i dommen pålegges helt å avholde sig fra å ta syke i kur.

Medvirkning straffes på samme måte.

Det fritar ikke vedkommende for straff at han i de tilfeller som er nevnt i § 4, på grunn av manglende lægekyndighet ikke har forstått sykdommens art.

Overtredelse av §§ 1—5 anses som forseelse.

§ 7. På samme måte som nevnt i § 6 straffes den som tar syke i kur uten å være norsk læge eller tannlæge, og som derved utsetter noens liv eller helbred for alvorlig fare, enten ved selve behandlingen eller ved at den syke undlater å søke kyndig hjelp. Har kuren medført døden eller betydelig skade på legeme eller helbred, jfr. straffelovens § 9, kan anvendes fengsel i inntil to år.

Medvirkning straffes på samme måte.

Det fritar ikke vedkommende for straff at han på grunn av manglende lægekyndighet ikke har forstått faren eller sykdommens art.

§ 8. Har noen krav på lægehjelp for annens regning, straffes den som for å opfylle den plikt som således påhviler ham, har bevirket den syke tatt under kur av person som ikke er norsk læge eller tannlæge, med bøter hvis kuren har medført døden eller betydelig skade på legeme eller helbred, jfr. straffelovens § 9. 19 juni. Nr. 9.

§ 9. Straff efter denne lov kommer ikke til anvendelse dersom den almindelige lovgivning medfører høiere straff.

§ 10. Norsk læge eller tannlæge efter denne lov er den som:

Her i riket er autorisert læge eller tannlæge eller efter gjeldende lovgivning har fått tillatelse til her i riket å utøve læge- eller tannlægevirksomhet, eller her i riket har bestått medisinsk embedseksamen eller tannlægeeksamen før 1 desember 1927.

§ 11. Lov om forandring i kvaksalverlovgivningen av 29 april 1871 med tilleggslover av 6 juni 1889 og 29 april 1927 opheves.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 19 juni 1936.

HAAKON

(L. S.)

Halvdan Koht

B. Rolsted

Lov om forandringer i lov om lægers rettigheter og plikter av 29 april 1927. 19 juni. Nr. 10.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 9 juni 1936 sålydende:

§§ 1, 11 og 12 i lov om lægers rettigheter og plikter av 29 april 1927 skal lyde:

§ 1. Rett til å utøve lægevirksomhet og kalle sig læge har:

1. den som har bestått medisinsk embedseksamen her i riket og derefter har fått autorisasjon som læge av vedkommende regjeringsdepartement;
2. den som på annen måte har godtgjort å ha den nødvendige kyndighet og derefter av Kongen har fått tillatelse til å utøve lægevirksomhet, i den utstrekning tillatelsen bestemmer. Før sådan tillatelse gis, skal erklæring være innhentet fra det medisinske fakultet og medisinalstyrelsen.

19 juni. § 11. Efter forskrifter som gis av Kongen eller den han
Nr. 10. bemyndiger, skal enhver praktiserende læge:

for hvert år gi en almindelig beretning om sin virksomhet, ved utgangen av hver måned eller oftere om helserådet krever det, sende dets ordfører en opgave over de tilfeller av epidemiske og smittsomme sykdommer som han har iaktatt.

Enhver læge har plikt til i de tilfeller og på den måte som bestemmes av Kongen eller den han bemyndiger, å gi erklæring og sende melding om de fødsler og dødsfall som han under utøvelsen av sitt kall har hatt å gjøre med.

Enhver læge som har utstedt erklæring eller har sendt melding om dødsfall eller som har behandlet en død under dennes sykdom, er pliktig til på forlangende å gi den offentlige læge de ytterligere opplysninger om dødsårsaken, som denne krever av hensyn til dødsårsaksstatistikken.

§ 12. Kongen eller den han bemyndiger, kan treffe bestemmelse om plikt for læger til å gi andre innberetninger og opplysninger om sin virksomhet enn nevnt i foregående paragraf. De sykes navn kan dog ikke kreves opgitt, med mindre dette antas å være nødvendig for å få rede på sykdommenes utbredelse eller behandlingsmåte.

Enhver læge er pliktig til å gjøre ordnede optegnelser over sin lægevirksomhet i den utstrekning at han kan gi innberetninger efter denne og foregående paragraf.

Kongen gir nærmere regler om på hvilken måte disse optegnelser skal gjøres, deres opbevaring og videre behandling.

I fornødent fall kan bekreftet utskrift av optegnelse kreves fremlagt som bevismiddel under straffesak og under søksmål som reises til fradømmelse av vedkommende læges rett til å utøve lægevirksomhet eller til fradømmelse av offentlig lægestilling.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 19 juni 1936.

HAAKON

(L. S.)

Halvdan Koht

B. Rolsted

19 juni. **Kongelig resolusjon.**

I forbindelse med sanksjon av foranstående lov av 19 juni nr. 10 om forandringer i lov om lægers rettigheter og plikter av 29 april 1927 er

a) medisinaldirektøren bemyndiget til å gi bestemmelse i henhold til samme lovs § 11, 1ste og 2net avsnitt og

- b) Sosialdepartementet bemyndiges til å gi bestemmelser i 19 juni. henhold til samme lovs § 11, 3dje avsnitt og § 12, 1ste avsnitt.

Lov om forandring i lov om skogvern av 19 juni. 12 februar 1932. Nr 11.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 9 juni 1936 sålydende:

I.

Følgende bestemmelser i lov om skogvern av 12 februar 1932 skal lyde:

§ 14. *Meldeplikt.*

Åvirkning til salg eller industriell produksjon av bartrær skal meldes til skogopsynet innen en av opsynet fastsatt frist før blinkning. Meldingen skal inneholde opgave over åvirkningsstedet, åvirkningens art og omtrentlige mengde og øvrige opplysninger som skogopsynet måtte bestemme. Trærne skal være blinket før åvirkningen. Opsynet kan, efter nærmere regler av fylkesskogselskapet, lempa på disse bestemmelser hvor dette finnes ubetenkelig.

Fylkesskogselskapet kan treffe bestemmelse om, at det samme skal gjelde åvirkning i nevnte øiemed av løvtrær.

Skogstyret kan fastsette nærmere regler om utførelse av den i nærværende paragraf omhandlede blinkning.

§ 28, 1. avsnitt.

Skogstyret kan bestemme at skog skal anses som vernskog, når den skjønnes å tjene til vern mot skred og ras, elvebrudd, skadeflom, sandflukt eller lignende eller til særlig vern for annen skog eller for bebygget land, videre grense-skog og fjellskog som på grunn av sin beliggenhet op mot fjellet, ut mot havet eller høit mot nord har så vanskelige foryngelsesforhold eller så liten veksterlighet, at den skjønnes å ville legges øde om den mishandles eller forhugges. Skogstyret kan gi vernskogområdet en naturlig avgrensning.

§ 45. *Lovens virkeområde.*

Denne lov gjelder for all skogmark. Hvad der skal betraktes som skogmark, avgjøres i hvert enkelt tilfelle av skogopsynet. Skogopsynets avgjørelse herom er ikke undergitt domstolenes prøvelse.

Kongen kan bestemme at denne lov også skal finne tilsvarende anvendelse for by og kan gi alle nærmere regler for lovens tillempning, herunder også i hvilken utstrekning

19 juni. byen skal være med å bære utgiftene med fylkesskogfunk-
Nr. 11. sjonærene.

§ 47. *Ikrafttreden m. v.*

Denne lov trer i kraft 1 oktober 1932, dog således at valg, opnevnelser og ansettelser i medhold av §§ 2, 3 og 4 kan finne sted før den tid. Fra nevnte dag opheves lov av 8 august 1908 om vernskogens bevarelse og mot skogens ødeleggelse med tilleggslover av 7 juni 1916, 8 juni 1928 og 6 juni 1930.

Skogvedtekter og vernskogvedtekter som er gjeldende i medhold av nevnte lover, skal opføre å gjelde fra den tid Kongen bestemmer, dog senest 1 januar 1940.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 19 juni 1936.

HAAKON

(L. S.)

Halvdan Koht

B. Rolsted

19 juni. **Lov om endring i lov om Aktieselskapet**
Nr. 12. **Vinmonopolet av 19 juni 1931.**

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 12 juni 1936 sålydende:

I.

Følgende bestemmelser i lov om Aktieselskapet Vinmonopolet av 19 juni 1931, nr. 18, skal herefter lyde således:

§ 8. *Selskapet skal i Oslo, Bergen og Trondheim ha en nevnd på 3 medlemmer med varamenn, som avgir innstilling om ansettelse og avskjedigelse av funksjonærer og arbeidere. Undtatt herfra er dog stillingene som sekretær, kontorchef, produksjonschef, salgschef og innkjøpschef samt avdelingschefene i Bergen og Trondheim.*

Nevndens formann skal i Oslo være monopolets administrerende direktør og i Bergen og Trondheim vedkommende avdelingschef.

Nevndens øvrige medlemmer skal være en representant for staten valgt av vedkommende departement og en representant for funksjonærene (i funksjonærsaker) og en representant for arbeiderne (i arbeidssaker) valgt av og blandt disse efter regler fastsatt av vedkommende departement.

Funksjonstiden for de valgte medlemmer er 3 år.

§ 9. Selskapet skal ha et råd på 15 medlemmer, som — 19 juni. tillikemed varamenn — opnevnes av Stortinget for 4 år. Den 30 juni 1934 fratrer dog efter loddtrekning 8 av medlemmene og varamennene. Nr. 12.

Rådet velger en ordfører med varamann for ett år om gangen.

Rådet er beslutningsdyktig når minst 9 medlemmer er til stede. I tilfelle av stemmelikhet, gjør ordførerens stemme utslaget.

Rådet sammentrer som regel hvert kvartal og ellers så ofte som styret eller rådets ordfører finner det påkrevd.

Rådet har:

- a. å avgi uttalelse om årsberetning, regnskap og revisjonens innberetninger;
- b. å behandle kvartalsrapporter fra styret om selskapets virksomhet;
- c. efter innstilling fra styret å fatte beslutning i saker angående kjøp og salg av fast eiendom, om nybygningsarbeider av større omfang og om optagelse av faste lån;
- d. å fatte beslutning i saker som for øvrig forelegges det av styret eller vedkommende departement;
- e. å ansette revisjonschef og de øvrige tjenestemenn ved revisjonen og fastsette disses lønn.

§ 15. Kongen fastsetter godtgjørelsen til selskapets styre, lønnen til administrerende direktør og godtgjørelsen til medlemmene av innstillingsnevnden. Stortinget fastsetter godtgjørelsen til råd og revisjonskomité.

II.

Denne lov trer i kraft 1 juli 1936.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 19 juni 1936.

HAAKON

(L. S.)

Halvdan Koht

B. Rolsted

Kongelig resolusjon.

19 juni.

I henhold til § 4 i lov om helseråd m. v. av 16 mai 1860 med senere forandringer meddeles stadfesting på vedtak av Notodden bystyre i møte 28 august 1935 om forandring av § 18, punkt 5 og § 29 i de almindelige helseforskrifter for Notodden, som er stadfestet ved kongelig resolusjon av 9 april 1932, dog med de forandringer fra bystyrets vedtak som det er gjort rede for i foredraget og som er inntatt i forskriftene.

19 juni. Etter forandringene lyder paragrafene således:

§ 18, punkt 5. Alle kjøttvarer som selges fra fast utsalgssted på torvet, må ordnes på sådan måte, at kjøperen lett kan overse varene uten å berøre kjøttstykkene.

Salg av bearbeidet kjøtt (kjøttdeig, lungemos og lignende) er forbudt fra torv og gate.

Likeledes er utesalg for øvrig og omførselshandel med disse varer forbudt.

§ 29. Om opvask av servise (kopper og annet spisestell) i herberger, losjibus, pensjonater, hoteller, bevertningssteder og forsamlingslokaler hvor der foregår servering, gjelder de ved kongelig resolusjon av 2 februar 1934, jfr. Socialdepartementets rundskrivelse av 27 mars s. å., utferdigede forskrifter for det hele land, trykt som plakat som skal henges eller slås op i ethvert kjøkken eller opvaskrum i alle slike lokaler.

19 juni. **Kongelig resolusjon.**

§§ 4, første og annet ledd og 10 i de ved kongelig resolusjon av 3 mai 1935 fastsatte forskrifter om melk og fløte endres så disse paragrafer kommer til å lyde således:

§ 4, første og annet ledd.

Varmebehandlet melk og fløte (pasteurisert mel og fløte, sterilisert melk og fløte) er melk og fløte som har vært ophetet til en temperatur av over 46° C. Som høipasteurisert ansees varen, når den har vært ophetet til over 80° C., som lavpasteurisert når den har vært ophetet til 70—72° C. i 15 sekunder og som langtidspasteurisert når den har vært ophetet til 62—63° C. i en halv time. Innretninger som anvendes til slik behandling må være godkjent av helserådet på stedet.

Varmebehandlingen må såvidt gjørlig finne sted innen 24 timer etter melkingen, og varen må umiddelbart etterpå avkjøles til 80° C. eller lavere. Varen må selges på kontroll-lukkede beholdere med sådan betegnelse m. v. som nevnt i § 10, tredje og fjerde ledd.

§ 10. I melkeutsalg og lignende skal alle beholdere være forsynt med lokk. Øser eller andre redskaper for utmåling av melk eller fløte må være forsynt med passende håndtak, således at hendene ikke kommer i berøring med varen. Utmålingen må foregå således at varen i beholderen ikke forurenses, f. eks. ved at spillmelk rinner ned i denne.

Frossen melk eller fløte må før utmålingen optines og omrøres godt.

Alle beholdere skal være forsynt med en for kjøperen lett synlig betegnelse som angir hvad slags melk eller fløte

beholderen inneholder. For melk og fløte som selges i kon- 19 juni.
trollukkede flasker, er det tilstrekkelig at flaskene er forsynt
med kapsler som har sådan farve for hvert enkelt vareslag
som fastsatt i fjerde, femte og sjette ledd. Dog må for varme-
behandlet melk og fløte (jfr. § 4), når helserådet ikke be-
stemmer anderledes, dessuten på kapslen eller på annet lett
synlig sted på flasken være tydelig angitt varmebehandlin-
gens art (høipasteurisert, lavpasteurisert, langtidspasteuri-
sert eller sterilisert), sted og dag eller datum for den, samt
leverandørens navn.

Flaskekapslene skal være for:

hmelk: ufarvet,

skummet melk: ufarvet med grønn stripe,

fløte: ensfarvet gul,

kremfløte: ensfarvet, brun,

bakerkrem: brun med ufarvet stripe,

kefirmelk (av hmelk): ensfarvet rød,

kulturmilk (av hmelk): rød med ufarvet stripe. For kefir-
og kulturmilk som er fremstillet av skummet melk, skal

kapslen dessuten ha grønn stripe,

kjernemilk: ufarvet med rød stripe.

For vareslag som ikke har vært underkastet varme-
behandling, skal kapslen dessuten ha en blå stripe. For
barnemilk skal kapslen være ensfarvet blå.

Utover disse merkningsbestemmelser kan de stedlige
helsråd hver for sitt distrikt fastsette andre farver for kaps-
lene, eller annen merkning, når dette viser sig påkrevd for
andre vareslag og kvaliteter enn de her opførte.

Departementet kan gjøre undtagelse fra merknings-
bestemmelsene i tredje, fjerde og femte ledd, når tekniske
eller andre særlige grunner gjør det nødvendig eller be-
rettiget.

Kongelig resolusjon.

I henhold til § 39, tredje ledd, i lov om håndverksnæring
av 25 juli 1913 bestemmes:

Innen Aker kommune må rørleggerarbeider,
som har forbindelse med innretninger til-
hørende Aker vann- og kloakkvesen, inntil
videre ikke utføres av andre enn dem som får formann-
skapets bevilling dertil.

Overtredelse av denne bestemmelse straffes i henhold til
straffelovens § 332.

For bevilgningens meddelelse, varighet og ophør fastsettes
bestemmelser sålydende:

Ingen kan autoriseres som vann- og kloakkrørlegger i

19 juni.

19 juni. Aker med mindre han har håndverksbrev som rørlegger i Aker, har avgangseksamen fra fagkurset for rørleggere i Oslo eller vidnesbyrd for tilsvarende kunnskaper, har fylt 25 år og kan fremlegge attest for et hederlig liv.

Rørleggere som har håndverksrett i Aker i henhold til håndverkslovens § 1, siste ledd, og som har vært autorisert i Aker fra før 1 juli 1935 kan få fornyet autorisasjon, selv om de ikke erhverver håndverksbrev i Aker.

De autoriserte rørleggere antas av formannskapet for et tidsrum av 5 år og står under kontroll av kommunens vann- og kloakkvesen.

Ved første gangs bevilling regnes autorisasjonstiden fra nærmest etterfølgende 1 januar.

Senest 2 måneder forinnen perioden utløper må der til formannskapet innsendes ansøking om fornyet bevilling såfremt sådan ønskes, ledsaget av de fornødne opplysninger.

Formannskapet forbeholder sig rett til straks å tilbakekalle bevillingen når vedkommendes forhold ikke er tilfredsstillende.

Bevillingen trer ut av kraft når rørleggeren ikke har anmeldt noe arbeide i løpet av et år.

For å få bevilling må vedkommende ved sin underskrift forplikte sig til å følge den til enhver tid gjeldende instruks således som den vedtas av Aker formannskap, å gjøre sine arbeidere kjent med dens bestemmelser og å sørge for at der i rørleggerverkstedet alltid på ett eller flere iøinefallende steder er opslått eksemplarer av instruksen.

19 juni. **Kongelig resolusjon.**

Kongelig resolusjon av 6. september 1886 hvorved bestemmes for Kvikne herred i Hedmark fylke, at gjerde skal være lovlig når det er så tett og sterkt at det freder for hest og storfe, oppheves.

19 juni. **Kongelig resolusjon.**

Følgende konsesjonsgrenser i skogkonsesjonsloven av 18 september 1909 og jordkonsesjonsloven av 10 desember 1920 for Åmot herred, Hedmark fylke, nedsettes således:

Efter skogkonsesjonslovens § 3, annet ledd til 100 h a.

Efter jordkonsesjonslovens § 1, tredje ledd, til 10 h a.

Denne bestemmelse trer i kraft straks.

Utgiver: Byråchef C. Lampe